

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Δ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ

03/11/21

Αρ. Υπόθεσης: 11867/2019

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

-εναντίον-

1. ΛΟΥΚΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
2. ΛΕΟΝΑΡΤΟ ΑΝΔΡΕΟΥ
3. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΦΥΣΕΝΤΖΟΥ
4. ΔΩΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία: 27 Οκτωβρίου, 2021

Εμφανίσεις:

Για Κ.Α.: κος Θ. Παπανικολάου.

Για τους Κατηγορούμενους 1 και 2: κος Ν. Δημητρίου.

Για τον Κατηγορούμενο 3: κος Κούμα.

Για τον Κατηγορούμενο 4: κος Εφφέ.

Κατηγορούμενοι παρόντες.

Η απόφαση περιέχει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τις διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας, Νόμος 125(Ι)/2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η υπόθεση αυτή είναι, ομολογουμένως, πολύ δυσάρεστη. Δύσκολη και δυσάρεστη από την ίδια τη φύση της και το γεγονός που τη χαρακτηρίζει, μια και αναφέρεται σε θάνατο ανηλίκου.

Τηλεγραφικά το πλέγμα το γεγονότων, όπως αυτό προκύπτει από αναντίλεκτες θέσεις και των δύο πλευρών και το οποίο συνθέτει την υπόθεση αυτή είναι το ακόλουθο.

Τα γεγονότα διαδραματίζονται σε σπίτι στους Τρούλλους Λάρνακας στις 14/4/2019, όπου γινότανε συνάντηση γενεθλίων ανηλίκων (πλέον το πάρτυ). Στον εν λόγω πάρτυ δεν υπήρχε επίβλεψη από ενήλικα. Υπήρχε κατανάλωση αλκοόλ. Το πάρτυ ξεκίνησε γύρω στις 21:00. Γύρω στις 23:30 κατέφτασαν στο πάρτυ οι 4 κατηγορούμενοι. Κάποιοι από αυτούς (όπως θα επεξηγηθεί πιο κάτω) κάθισαν δίπλα στον ανήλικο Παναγιώτη Στεφανή (πλέον ο Παναγιώτης) και του σέρβιραν ποτό, με τρόπο, συχνότητα και ποσότητα που επίσης θα επεξηγηθεί πιο κάτω. Γύρω στις 00:30 ο ανήλικος Παναγιώτης χάνει τις αισθήσεις του. Καλεσμένοι τον έβγαλαν έξω και τον ξάπλωσαν στο γρασίδι. Ενώ βρισκόταν στο γρασίδι οι φίλοι του διαπίστωσαν ότι είχε αφρούς στο στόμα και αίμα στη μύτη και κάλεσαν βοήθεια. Έφτασαν στο χώρο δύο αστυνομικοί. Δόθηκαν οι πρώτες βοήθειες στον Παναγιώτη. Στο μεταξύ κλήθηκε και ασθενοφόρο. Φτάνει ασθενοφόρο και διαπιστώνεται ότι ο ανήλικος είναι νεκρός. Αιτία θανάτου είναι ασφυξία από εισρόφηση εμεσμάτων συνέπεια λήψης αλκοόλης. Ό,τι εξετάζεται είναι κατά πόσο ο θάνατός του προκλήθηκε από αλόγιστη, επικίνδυνη ή απερίσκεπτη πράξη των κατηγορουμένων.

Μαρτυρία έχουν δώσει συνολικά 18 μάρτυρες. Τη μαρτυρία θα τη χωρίζω σε δυο ενότητες. Αφενός μεν είναι η μαρτυρία των αστυνομικών και των εμπειρογνομόνων οι οποίοι ασχολήθηκαν με τη διερεύνηση της υπόθεσης αφετέρου δε η μαρτυρία των ατόμων οι οποίοι συσχετίζονται με το μοιραίο πάρτυ. Έχουν επίσης κατατεθεί 36 τεκμήρια.

Πριν αναφερθώ στη μαρτυρία που έχει δοθεί θα εξετάσω εισήγηση του δικηγόρου του κατηγορουμένου 4, την οποία έχουν υιοθετήσει και οι υπόλοιποι δικηγόροι σύμφωνα με την οποία το κατηγορητήριο δεν αποκαλύπτει ποινικό αδίκημα (βλ. σελίδα 2 σημείο 3 της Γραπτής του Αγόρευσης).

Για σκοπό εύκολης παρακολούθησης του επιχειρήματός του, μεταφέρω αμέσως πιο κάτω αυτούσια την Έκθεση Αδικήματος και τις Λεπτομέρειες Κατηγορίας:

ΕΚΘΕΣΗ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ

Αρ. Κατηγορίας 1

“Πρόκληση θανάτου λόγω αλόγιστης, απερίσκεπτης ή επικίνδυνης πράξης, κατά παράβαση των άρθρων 20, 210 και 211 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154.”

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ

“Οι κατηγορούμενοι στις 14/4/2019 και ώρα 00:30 στους Τρούλλους της Επαρχίας Λάρνακας λόγω αλόγιστης, απερίσκεπτης ή επικίνδυνης πράξης που δεν ανάγεται σε υπαίτια αμέλεια και χωρίς πρόθεση επέφεραν τον θάνατο στον Παναγιώτη Στεφανή τέως από τους Τρούλλους δηλαδή προέτρεψαν τον πιο πάνω να καταναλώσει μεγάλη ποσότητα αλκοολούχων με αποτέλεσμα να κροκληθεί (sic) σ’ αυτόν οξεία

αλκοολική δηλητηρίαση η οποία του προκάλεσε αναισθησία και καταστολή των αντανακλαστικών του. Ως αποτέλεσμα της κατάστασης στην οποία επήλθε προκλήθηκε σε αυτόν εμετός και στη συνέχεια εισρόφηση εμεσμάτων λόγω απουσία αντανακλαστικής αντίδρασης συνέπεια της οποίας προκλήθηκε σ' αυτόν ασφυξία και στην συνέχεια ο θάνατος."

Το νομικό πλαίσιο εντός του οποίου κινείται η πιο πάνω εισήγησή του είναι πως το κατηγορητήριο δεν αναφέρεται σε αδίκημα γνωστό στο νόμο και κάνει παραπομπή στο άρθρο 7 της ΕΣΔΑ, στο άρθρο 12.1 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας και σε σχετικά συγγράμματα. Ισχυρίζεται ότι, η πράξη που αποδίδεται στους κατηγορούμενους, ήτοι ότι *«προέτρεψαν τον πιο πάνω (εννοείται τον Παναγιώτη Στεφανή) να καταναλώσει μεγάλη ποσότητα αλκοόλ»* δεν συνδέεται με απαγορευτικό κανόνα δικαίου και ότι δεν παρουσιάστηκε μαρτυρία που να φανερώνει ότι η πιο πάνω πράξη εμπίπτει σε συγκεκριμένο ποινικό κανόνα.

Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να τελεσφορήσει. Το κατηγορητήριο στην Έκθεση Αδικήματος αναφέρεται σε συγκεκριμένο αδίκημα, αυτό του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, γνωστό στο Νόμο και το οποίο ερμηνεύθηκε από τη νομολογία ουκ ολίγες φορές. Οι λεπτομέρειες αδικήματος αναφέρονται σε γεγονότα, είναι ό,τι δηλαδή αναμένεται να αποδειχθεί σε πραγματικό υπόβαθρο και συναρτώνται με τη μαρτυρία που θα παρουσιαστεί και θα αξιολογηθεί σε σχέση με την όλη υπόθεση ως σύνολο.

Σύμφωνα με το άρθρο 39 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, ό,τι απαιτείται κατά τη σύνταξη κατηγορητηρίου είναι η καταγραφή σε χωριστή παράγραφο του ποινικού αδικήματος και παραθέτει περαιτέρω

πρόνοιες για συγκεκριμένες περιπτώσεις για να καταλήξει ο νομοθέτης στο εν λόγω άρθρο, ότι «κανένα λάθος στην έκθεση του ποινικού αδικήματος ή των λεπτομερειών που απαιτούνται να αναφερθούν στο κατηγορητήριο δεν θεωρείται σε οποιοδήποτε στάδιο της υπόθεσης ως μη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του Νόμου αυτού εκτός αν σύμφωνα με τη γνώμη του Δικαστηρίου, ο κατηγορούμενος πράγματι παραπλανήθηκε λόγω του λάθους αυτού.» Επί του ζητήματος αυτού παραπέμπω σχετικά στο σύγγραμμα *Ποινική Δικονομία στην Κύπρο (2η έκδοση)*, Γεώργιος Μ. Πικής, στο οποίο στη σελίδα 92 και επόμενες καταγράφει πως είναι αρκετό η κατηγορία να είναι διατυπωμένη ως οι πρόνοιες του νόμου και δεν προσβάλλεται ο τύπος της: «Η κατηγορία πρέπει να περιέχει επαρκείς λεπτομέρειες σε βαθμό που να επιτρέπει στον κατηγορούμενο να γνωρίζει με λογική βεβαιότητα την υπόθεση την οποία θα αντιμετωπίσει στη δίκη. Το κριτήριο για την επάρκεια των λεπτομερειών είναι κατά πόσο ο κατηγορούμενος στερείται λογικής πληροφόρησης σχετικά με τον προσδιορισμό της κατηγορίας και συν αυτώ της δυνατότητας επαρκούς προετοιμασίας της υπεράσπισής του».

Στην επίδικη περίπτωση δεν υπάρχει τέτοιος ισχυρισμός για παραπλάνηση ούτε και υφίσταται αντικειμενικά κάτι τέτοιο μια και αφενός μεν στην έκθεση αδικήματος καταγράφεται το αδίκημα το οποίο αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι αφετέρου δε οι λεπτομέρειες αδικήματος με σαφήνεια αποδίδουν την πράξη εκείνη (αλόγιστη, απερίσκεπτη ή επικίνδυνη) η οποία κατ' ισχυρισμό είχε σαν αποτέλεσμα το θάνατο του άτυχου Παναγιώτη.

Είναι σαφές και ξεκάθαρο, πιστεύω, και δεν χρειάζεται να επεκταθώ περαιτέρω ως προς το ότι δεν θα μπορούσε να καταργηθεί η δίκη και να απορριφθεί η υπόθεση στη βάση του πιο πάνω επιχειρήματος.

Ήδη αναφέρω ότι, μαρτυρία για απόδειξη της υπόθεσης έδωσαν καλεσμένοι στο μοιραίο πάρτυ, αστυνομικοί και άλλοι ειδικοί που ενεπλάκησαν στην πορεία των γεγονότων και κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης, όπως επίσης έχουν κατατεθεί από κοινού αρκετά τεκμήρια. Για αποφυγή αχρείαστων επαναλήψεων θα καταγράψω τη μαρτυρία με παράλληλη αξιολόγηση της σε μεταγενέστερο στάδιο. Στο σημείο αυτό ως προς το διαδικαστικό της ακροαματικής διαδικασίας αναφέρω ότι, όταν η κατηγορούσα αρχή έκλεισε την υπόθεση της και οι κατηγορούμενοι κλήθηκαν σε απολογία, επέλεξαν να προβούν σε ανώμοτες δηλώσεις και δεν έχουν καλέσει μάρτυρες υπεράσπισης.

Ακολούθησαν οι αγορεύσεις. Κατατέθηκε από όλους τους δικηγόρους γραπτό κείμενο αγόρευσης. Έχω διαβάσει με προσοχή όλες τις αγορεύσεις. Περαιτέρω, προφορικά επισημάνθηκαν τα κύρια σημεία των αγορεύσεων. Θα καταγράψω σε συντομία τις κύριες παραμέτρους τους και πιο κάτω κατά την ανάλυση της νομικής πτυχής της υπόθεσης, όπου χρειαστεί, θα επεκταθώ περαιτέρω και πιο συγκεκριμένα. Εν τάχει μεταφέρω τις βασικές τους θέσεις.

Ο δικηγόρος για την κατηγορούσα αρχή, με τις αγορεύσεις του κάνει αναφορά στη νομολογία που αφορά το επίδικο αδίκημα και ισχυρίζεται ότι έχει αποδειχτεί η υπόθεση εναντίον των κατηγορουμένων.

Ο δικηγόρος των κατηγορουμένων 1 και 2 αγόρευσε επισημαίνοντας ότι, ότι το αδίκημα δεν μπορεί να αποδειχτεί εφόσον δεν δύναται να εξαχθεί συμπέρασμα ποια από τις ποσότητες αλκοόλ που κατανάλωσε ο άτυχος

Παναγιώτης ήταν η μοιραία έτσι ώστε να μπορέσει να στοιχειοθετηθεί ευθύνη των κατηγορουμένων. Επισημαίνει ότι, η συμπεριφορά και η πράξη που αποδίδεται στους κατηγορουμένους δεν μπορεί να χαρακτηριστεί αλόγιστη, απερίσκεπτη ή επικίνδυνη, μια και δεν εμπίπτει εντός του πλαισίου αλόγιστης, απερίσκεπτης ή επικίνδυνης πράξης ή συμπεριφοράς ως έχει ερμηνευθεί από το άρθρο 236 του Κεφ.154. Ισχυρίζεται επίσης ότι ο θάνατος ως το άρθρο 210 του Κεφ.154 θα πρέπει να έχει προκληθεί από μια από τις αιτίες που καταγράφονται στο άρθρο 211 του Κεφ.154 κάτι το οποίο δεν συντρέχει στην επίδικη υπόθεση μια και ο θάνατος του Παναγιώτη δεν μπορεί να υπαχθεί σε μια από τις περιπτώσεις του εν λόγω άρθρου. Περαιτέρω επιχείρησε κατά το στάδιο των αγορεύσεων να καταθέσει έγγραφο, το οποίο πρώτη φορά εμφανίστηκε κατά τη διαδικασία. Δεν του επιτράπηκε και το έγγραφο σημάνθηκε σχετικά και τοποθετήθηκε στο φάκελο της υπόθεσης με την επισήμανση ότι δεν θα ληφθεί υπόψη. Αναφέρω το αυτονόητο και ήδη ξεκαθαρισμένο από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ότι: «Οι αγορεύσεις των διαδίκων δεν αποτελούν μέσο προσαγωγής μαρτυρίας ή διεύρυνσης των επίδικων θεμάτων (*NA Theophanous (Matic) Laundries Ltd v Κυπριακής Δημοκρατίας (2000) 3 ΑΑΔ 739, Μισιρλής v Δημοκρατίας (Αρ. 1) (1995) 3 ΑΑΔ 379*), ούτε και μέθοδο αμφισβήτησης άλλων γεγονότων (*Ζαχαρία v. Κυπριακής Δημοκρατίας (2011) 3 (Α)ΑΑΔ 293*) ή συστατικό στοιχείο απόδειξης της υπόθεσης ή οποιωνδήποτε συναφών επιχειρημάτων και εκεί όπου δεν υποστηρίζονται από μαρτυρία θα πρέπει να αγνοούνται (βλ. *Ιωσηφίδη v Αστυνομίας Ποιν. Εφ.243/12 ημ. 2.5.14*)» (Απόσπασμα από το σύγγραμμα των *Τάκη Ηλιάδη και Νικόλα Σάντη, ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΔΕΙΞΗΣ, Δικονομικές και Ουσιαστικές Πτυχές*, σελ. 128). Επί των υπόλοιπων επιχειρημάτων της αγόρευσής τους, όπου

χρειαστεί, θα ασχοληθώ πιο κάτω κατά την ανάλυση της νομικής πτυχής της υπόθεσης.

Ο δικηγόρος του κατηγορούμενου 3, πέραν των νομικών επιχειρημάτων εκείνο το οποίο στην ουσία επισημαίνει με αναφορά στους μάρτυρες κατηγορίας-καλεσμένους στο πάρτυ είναι ότι δεν υπάρχει καμία πραγματική μαρτυρία η οποία να συνδέει τον πελάτη του με το γκαράζ όπου ευρισκόταν ο άτυχος Παναγιώτης κατά τη διάρκεια του πάρτυ. Περαιτέρω, συμφωνεί με την αρχική τοποθέτηση του δικηγόρου του κατηγορούμενου 4 ότι το κατηγορητήριο δεν αποκαλύπτει αδίκημα. Τέλος, επιχειρηματολογεί ότι ο θάνατος του Παναγιώτη δεν έχει προκληθεί από μια από τις αιτίες που περιγράφονται στο άρθρο 211 του Κεφ.154. Κάνει δε αναφορά στις αιτίες θανάτου του Παναγιώτη αντιπαραβάλλοντας τη μαρτυρία των ιατροδικαστών (η οποία έχει κατατεθεί από κοινού ως παραδεκτή) με απόψεις που εξέφρασε ο χημικός ΜΚ15 Κ. Λιβέρη ότι, ο εμετός μπορεί να προκλήθηκε και από άλλο λόγο και όχι από το αλκοόλ. Επί του σημείου αυτού, εν συντομία καταγράφω ότι η ιατροδικαστική γνωμοδότηση, η κατάθεση της ιατροδικαστού που έκανε τη νεκροψία και η ιστοπαθολογική έκθεση έχουν κατατεθεί ως τεκμήρια (2, 3 και 4) με δήλωση όλων ότι κατατίθενται και για την αλήθεια του περιεχομένου. Επομένως η αιτία θανάτου του Παναγιώτη δεν αμφισβητείται. Η άποψη της χημικού του Γενικού Χημείου του Κράτους, ΜΚ15, ως προς τους λόγους που προκαλείται εμετός σίγουρα δεν μπορεί να υπερκεράσει και να ακυρώσει τα τεκμήρια 2, 3 και 4 τα οποία έχουν κατατεθεί με την αποδοχή όλων.

Ο δικηγόρος του κατηγορουμένου 4 με την αγόρευση του επιχειρηματολογεί αναφορικά με τη θέση του ότι το κατηγορητήριο δεν

αποκαλύπτει αδίκημα. Σε σχέση με την ουσία της υπόθεσης ισχυρίζεται ότι δεν αποδεικνύεται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των πράξεων που αποδίδονται στους κατηγορούμενους και στο θάνατο του Παναγιώτη.

Προχωρώ αμέσως πιο κάτω με καταγραφή της μαρτυρίας που έχει δοθεί στο πλαίσιο της ακροαματικής διαδικασίας με ταυτόχρονη αξιολόγηση της και ακολούθως θα αναφερθώ στα τεκμήρια που έχουν κατατεθεί. Το έργο της αξιολόγησης της μαρτυρίας θα το επιτελέσω έχοντας πάντοτε κατά νου τις αρχές που διέπουν τη διαδικασία αξιολόγησης της μαρτυρίας, όπως αυτές έχουν καθοριστεί από την πλούσια επί του θέματος νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου (βλ. μεταξύ άλλων, *Τσεκούρα ν Δημοκρατίας, Ποιν. Εφ.180/10, ημ. 11.10.2012, Ιωάννου ν Παλάζη 1(A) ΑΑΔ276 κ.α. Miorage ν Radivojenik (1998) 1 (B) ΑΑΔ614, Αθανασίου και Άλλος ν Κουνούνη (1997)1 (B) ΑΑΔ 614*). Θα ξεκινήσω με τη μαρτυρία της πρώτης ομάδας μαρτύρων, ήτοι των αστυνομικών και των εμπειρογνομόνων.

Πρώτα όμως, θα κάνω μια σύντομη επισήμανση. Η μαρτυρία όλων των μαρτύρων κατηγορίας έχει παραμείνει στον πυρήνα της αναντίλεκτη. Αυτό υπό την έννοια ότι τα όσα έχουν πει δεν έχουν αμφισβητηθεί και δεν τους έχουν τεθεί οι οποιοσδήποτε υποβολές. Θα έλεγα ότι, η αντεξέτασή και οι ερωτήσεις που τους έγιναν ήταν μάλλον διευκρινιστικής φύσης.

ΜΚ1 Αστ.2733 Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου

Έφτασε στην 01:15 στην οικία όπου γινόταν το πάρτυ. Παρείχε πρώτες βοήθειες στον αποβιώσαντα χωρίς αποτέλεσμα. Γιός συναδέλφου του ο οποίος βρισκόταν στο πάρτυ, είχε προηγουμένως τηλεφωνήσει στον πατέρα του και τον ενημέρωσε ότι ο Παναγιώτης (αποβιώσαντας) είχε καταναλώσει αλκοόλ, λιποθύμησε και δεν μπορούσαν να τον

συνεφέρουν. Κάλεσαν ασθενοφόρο και πήγαν στο σπίτι. Δεν γνωρίζει τους κατηγορούμενους και δεν θυμάται εάν τους είδε εκείνο το βράδυ.

ΜΚ2 Αστ. 2702 Λεωνίδας Λεωνίδα

Στις 15/4/2019 και ώρα 00:56 τον κάλεσε ο γιος του στο τηλέφωνο. Ο γιος του ευρισκόταν στο επίδικο πάρτυ και τον ενημέρωσε ότι ο Παναγιώτης ήταν σε λιπόθυμη κατάσταση και δεν ανάπνεε. Ενημέρωσε το ΚΕΜ Λάρνακας, ζήτησε να καλέσουν ασθενοφόρο και πήγε στο χώρο μαζί με τον Αστ.2733 (ΜΚ1). Εκεί είδε αρκετούς νεαρούς γύρω από τον Παναγιώτη, οι οποίοι προσπαθούσαν να τον συνεφέρουν. Ο Αστ.2733 (ΜΚ1) διαπίστωσε ότι ο Παναγιώτης δεν είχε σφυγμό και του παρείχε πρώτες βοήθειες. Στο μεταξύ στο σπίτι έφτασε ο ιδιοκτήτης του. Το ασθενοφόρο έφτασε γύρω στην 01:30. Πρόσεξε ότι στο χώρο υπήρχαν αρκετά αλκοολούχα ποτά.

ΜΚ3 Αρχιαστυφύλακας 3284 Σταύρος Νικολάου

Στις 17/4/2019, επισκέφθηκε το επίδικο σπίτι όπου και έλαβε αριθμό φωτογραφιών, οι οποίες επισυνάπτονται στη Γραπτή του Δήλωση-Έγγραφο Γ. Είναι επίσης ο αστυνομικός ο οποίος έβγαλε τις φωτογραφίες από τη νεκροτομή (τεκμήριο 1).

ΜΚ4 Αστ.1766 Κ. Μουττάς

Έχει λάβει αριθμό φωτογραφιών από το επίδικο σπίτι. Έχει λάβει επίσης φωτογραφίες από συσκευασίες αλκοολούχων ποτών τα οποία ευρίσκονταν στο ΤΑΕ Λάρνακας μετά από υπόδειξη του Αστ.1231 Α. Χαραλάμπους. Οι εν λόγω φωτογραφίες επισυνάπτονται στη Γραπτή του Δήλωση – Έγγραφο Δ.

ΜΚ5 Αστ. 2583 Ευγενία Κουμπαρή

Διορίστηκε ως μέλος της ανακριτικής ομάδας η οποία διερεύνησε το θάνατο του Παναγιώτη. Με τη μαρτυρία της αναφέρεται στις ενέργειες που έκανε στο πλαίσιο συλλογής τεκμηρίων και καταθέσεων, αριθμό των οποίων κατάθεσε στο Δικαστήριο.

ΜΚ6 Αστ.123 Αθανάσιος Χαραλάμπους

Είναι επίσης μέλος της ανακριτικής ομάδας. Με τη μαρτυρία του αναφέρεται στις ενέργειες που έκανε για τη συλλογή των τεκμηρίων και τη λήψη καταθέσεων, αριθμό των οποίων κατάθεσε στο Δικαστήριο ως τεκμήρια. Ο εν λόγω μάρτυρας συνέλεξε οπτικό υλικό στο οποίο απεικονίζεται ο ανήλικος Παναγιώτης είτε στο επίδικο πάρτυ είτε σε άλλες βραδινές εξόδους του. Κατέγραψε πλήρη περιγραφή του περιεχομένου του οπτικού υλικού στο Τεκμήριο 16 (στο περιεχόμενο του οποίου θα επανέλθω κατά την περιγραφή των τεκμηρίων).

Η μαρτυρία των πιο πάνω έχει μείνει αναντίλεκτη και αφορά σε γεγονότα τα οποία ακολούθησαν το θάνατο του Παναγιώτη. Αποδέχομαι τη μαρτυρία των πιο πάνω μαρτύρων και αντίστοιχες είναι οι διαπιστώσεις μου.

Πιο κάτω, θα παραθέσω τη μαρτυρία της χημικού σε σχέση με τις τοξικολογικές εξετάσεις στο αίμα του Παναγιώτη.

ΜΚ15 Κατερίνα Λιβέρη

Η Κατερίνα Λιβέρη είναι χημικός στο Γενικό Χημείο του Κράτους. Σύμφωνα με τα όσα ανέφερε οι τοξικολογικές εξετάσεις στο αίμα του Παναγιώτη έδειξαν συγκέντρωση αιθυλικής αλκοόλης στο αίμα του 340mg/dl.

Επίπεδο αλκοόλης τέτοιου βαθμού μπορεί να προκαλέσει αναισθησία και καταστολή αντανακλαστικών.

Η απορρόφηση αλκοόλης μπορεί να επηρεαστεί από διάφορους παράγοντες του οποίους και εξηγεί στη γραπτή της δήλωση. Ένας νεαρός οργανισμός ο οποίος δεν έχει αναπτύξει ανοχή και αντοχή στο αλκοόλ, όπως ήταν ο Παναγιώτης μεταβολίζει διαφορετικά το αλκοόλ από ότι ένας ενήλικας. Επειδή σύμφωνα με τη μαρτυρία ο Παναγιώτης είχε κάνει εμετό πριν, καθώς και επίσης επειδή δεν μπορεί να γνωρίζει πότε είχε πιεί το τελευταίο ποτό τα αποτελέσματα δεν είναι ακριβή. Η καμπύλη απορρόφησης και απέκκρισης της αλκοόλης εκφράζεται με τη διεθνώς παραδεκτή φόρμουλα Widmark. Η φόρμουλα αυτή εφαρμόζεται με ακρίβεια εάν γνωρίζουμε την ακριβή ώρα του τελευταίου ποτού, εφόσον η αιθυλική αλκοόλη αυξάνεται στο αίμα και η συγκέντρωσή της φτάνει το μέγιστο σημείο μια ώρα μετά τη λήψη του τελευταίου ποτού. Εάν ο Παναγιώτης είχε πιει το τελευταίο ποτό στις 12:30 π.μ. και ο θάνατός του επήλθε στην 01:00π.μ. τότε δεν είχε ολοκληρωθεί η καμπύλη της αιθυλικής αλκοόλης. Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία συγκέντρωση αλκοόλης μεταξύ 200-300 mg ανάλογα με τον οργανισμό προκαλούν αποσυντονισμό κινήσεων αντανακλαστικών, ζάλη, ναυτία και ίλιγγο. Συγκεντρώσεις πάνω από 300mg μπορούν να προκαλέσουν αναισθησία ή και κώμα ενώ πάνω από 350 μπορούν να προκαλέσουν θάνατο. Αν η καμπύλη του Παναγιώτη ολοκληρωνόταν αρκετά πιθανόν η συγκέντρωση αλκοόλης να ήταν μεγαλύτερη.

Η μαρτυρία της είναι αποδεκτή στο μέτρο που αναφέρεται σε ζητήματα τα οποία άπτονται του γνωστικού της πεδίου. Οι οποιεσδήποτε αναφορές έκανε δίδοντας μαρτυρία εκφράζοντας γνώμη από ποια αιτία μπορεί να

προκλήθηκε ο εμετός δεν έχουν καμία αξία, ιδιαίτερα δε όπου μάλιστα η γνώμη της αυτή συγκρούεται με παραδεκτά γεγονότα, όπως οι ιατροδικαστικές εκθέσεις (τεκμήρια 2, 3 και 4). Στο αίμα του Παναγιώτη εντοπίστηκε μεγάλη ποσότητα αλκοόλης. Λόγω του ότι ο θάνατός του επήλθε πριν ολοκληρωθεί η καμπύλη της αιθυλικής αλκοόλης, η ποσότητα που μετρήθηκε είναι πιο χαμηλή από αυτή που θα ήταν μετά την ολοκλήρωση της καμπύλης, ως πιο πάνω η μάρτυρας περιγράφει. Σε κάθε περίπτωση, η συγκέντρωση αλκοόλης στο ποσοστό που ανευρέθηκε (340mg/dl) είναι ιδιαίτερα υψηλή και επικίνδυνη μια και μπορεί να προκαλέσει αναισθησία και καταστολή αντανακλαστικών.

Ακολουθεί η μαρτυρία όσων είχαν σχέση με το επίδικο πάρτυ.

ΜΚ7 Κυριάκος Ζωνιάς

Είναι ο ιδιοκτήτης του σπιτιού στο οποίο έγινε το επίδικο πάρτυ. Το πάρτυ το έκανε ο γιός του. Ο ίδιος δεν έμεινε στο σπίτι αλλά έφυγε στις 21:00 και πήγε στο σπίτι της πεθεράς του που είναι 300 μέτρα μακριά. Όταν έφυγε, στο σπίτι ήταν ήδη ο Παναγιώτης. Αυτό το θυμάται με βεβαιότητα γιατί είχε μιλήσει με τον πατέρα του. Στην παρουσία του δεν καταναλώθηκε αλκοόλ. Ο ίδιος δεν πίνει αλκοόλ. Είχε κάποια ποτά στο σπίτι όχι όμως για κατανάλωση από τους ανήλικους. Δεν πίστευε ότι υπήρχε περίπτωση να καταναλωθεί αλκοόλ. Στην 01:10π.μ. τον κάλεσε ο γείτονάς του, Χρίστος Χατζηαντώνης, για να του πει ότι κάτι συνέβη στον Παναγιώτη. Πήγε στο σπίτι πανικοβλημένος, όπου είδε αστυνομικό να του κάνει μαλάξεις. Αργότερα ο γιος του του είπε ότι πήραν τα αλκοολούχα ποτά από τα ντουλάπια της κουζίνας και τα ήπιαν. Ο Παναγιώτης ήπιε αρκετά. Δεν ένοιωθε καλά και τον έβγαλαν έξω. Όταν έφτασε στο σπίτι δεν υπήρχαν αλκοολούχα ποτά. Όπως έμαθε, οι νεαροί είχαν φοβηθεί και

τα έκρυψαν στα χωράφια έξω. Δεν έχει υπόψη του εάν ο Παναγιώτης ήταν θύμα εκφοβισμού.

Η μαρτυρία του αναφέρεται σε γεγονότα που προηγήθηκαν ή έπονται των επίδικων. Από τη μαρτυρία του, ό,τι είναι σχετικό με τα επίδικα είναι πως στο σπίτι υπήρχαν αλκοολούχα ποτά, τα οποία ως ο μάρτυρας ενημερώθηκε κατανάλωσαν οι ανήλικοι. Είναι ο ιδιοκτήτης του σπιτιού όπου έγινε το πάρτυ και σύμφωνα με τη μαρτυρία του από τις 21:00 έφυγε από το σπίτι και δεν υπήρχε ενήλικας στο σπίτι να επιτηρεί τους ανήλικους καλεσμένους. Στο σπίτι του επέστρεψε μετά που έφτασαν εκεί οι ΜΚ1 και ΜΚ2. Εντός του πιο πάνω πλαισίου η μαρτυρία του είναι αποδεκτή και προβαίνω στις σχετικές διαπιστώσεις.

ΜΚ8 Κωνσταντίνος Ζωνιάς

Είναι ο ανήλικος ο οποίος είχε πάρτυ το επίδικο βράδυ. Ο Παναγιώτης έφτασε στο πάρτυ του γύρω στις 20:30 συνοδευόμενος από τον πατέρα του. Στο πάρτυ του σέρβιρε ποτά τα οποία πήρε από το μέρος όπου ο πατέρας του τα είχε φυλαγμένα. Ο Παναγιώτης κατανάλωνε αλκοόλ από μόνος του. Γύρω στις 23:30 έμαθαν ότι κάποιοι «ξενοχωρίτες» ήταν στην πλατεία του χωριού. Πήγαν εκεί και βρήκαν περίπου δέκα άτομα της ηλικίας τους. Επέστρεψαν στο σπίτι του. Μετά από δέκα λεπτά πήγαν οι τέσσερις κατηγορούμενοι στο σπίτι του και τους κάλεσε να κατεβούν. Όταν πήγαν στο πάρτυ οι ξενοχωρίτες (με αυτό τον χαρακτηρισμό αναφέρεται στους κατηγορούμενους), οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 πλησίασαν τον Παναγιώτη. Συγκεκριμένα, ο Λ. Χριστοδούλου (κατηγορούμενος 1) του έβαλε σφηνάκια ένα με ουίσκι και ένα με βότκα και ο Λ. Ανδρέου και ο Θ. Δημητρίου (κατηγορούμενοι 2 και 4 αντίστοιχα) του τα έδιδαν και του έλεγαν «είσαι δυνατός». Ο Παναγιώτης τα έπινε και

χαμογελούσε. Η άποψή του, ως ο σχετικός ισχυρισμός του, είναι πως δεν τον πίεζαν. Από τους ξενοχωρίτες που πήγαν στο πάρτυ του ήξερε μόνο τον Αιμίλιο Φυσέντζου (κατηγορούμενο 3). Τον Αιμίλιο δεν τον θυμάται μέσα στο σπίτι. Ήταν συνέχεια έξω στο γρασίδι. Τους άλλους δεν τους ήξερε. Ήξερε μόνο τα ονόματά τους. Εκείνοι πήγαν και κάθισαν δίπλα από τον Παναγιώτη και έπιναν μαζί του. Λίγο μετά τα μεσάνυχτα αντιληφθήκαν ότι ο Παναγιώτης δεν ήταν καλά. Τον έβγαλαν έξω και προσπάθησαν να τον βάλουν σε καρέκλα, αλλά έγερνε μπροστά. Τον ξάπλωσαν στο γρασίδι και του έβαλαν το κεφάλι του στο πλάι. Στο γρασίδι ήταν περίπου για μισή ώρα πριν καλέσουν βοήθεια. Ο ίδιος για να μην του θυμώσει ο πατέρας του που κατανάλωσαν αλκοόλ έβαλε σε μια σακούλα τα μπουκάλια και τα πέταξε. Μετά έδειξε στην αστυνομία που τα είχε βάλει. Είδε βίντεο το οποίο αναγνώρισε να έχει ληφθεί από το πάρτυ του, στο οποίο φαίνεται ο Παναγιώτης, οι κατηγορούμενοι και άλλοι παρευρισκόμενοι. Στο βίντεο φαίνεται ο Παναγιώτης να πίνει αλκοόλ από τη μπουκάλια που κρατά ο κατηγορούμενος 2 και οι υπόλοιποι να διασκεδάζουν.

Ο Παναγιώτης του είχε πει ότι τον κορόιδευαν. Μάλιστα έχει δει βίντεο, το οποίο έχει γυριστεί σε άλλη ημερομηνία όπου φαίνεται ο Ανδρέας Γεωργίου να τραβά την καρέκλα του και να τον ρίχνει κάτω. Σε άλλη περίπτωση κάποιος του είχε βάλει φωτιά. Η μαρτυρία του είναι αποδεκτή. Ό,τι ενδιαφέρει για τα επίδικα ζητήματα και τα οποία συνιστούν και ευρήματά μου, είναι ότι (α) στο πάρτυ υπήρξε κατανάλωση αλκοόλ, (β) στο πάρτυ έφτασαν γύρω στις 23:30 οι κατηγορούμενοι και (γ) ότι οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 κάθισαν δίπλα στον Παναγιώτη και τον προέτρεπαν να πιεί αλκοόλ, (δ) ότι δεν είδε τον κατηγορούμενο 3 στο γκαράζ και (ε) ότι ο ίδιος γνώριζε ότι κορόιδευαν τον Παναγιώτη, εφόσον του το είχε πει ο ίδιος αλλά είχε περαιτέρω δει σχετικά βίντεο.

Απορρίπτω τη θέση του ότι δεν πίεζαν τον Παναγιώτη να πιεί αλκοόλ, ως ανακόλουθη με την υπόλοιπη του μαρτυρία αλλά και με τα όσα απεικονίζονται σε οπτικοακουστικό υλικό (βίντεο) που λήφθηκε από το πάρτυ και το οποίο έχει κατατεθεί σε ψηφιακό δίσκο (το περιεχόμενο του υλικού αυτού καταγράφεται στο τεκμήριο 16), στα οποία θα αναφερθώ λεπτομερώς πιο κάτω. Ως η θέση του ιδίου, η οποία μάλιστα παρέμεινε αναντίλεκτη, οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 πήγαν στο πάρτυ και επέλεξαν να καθίσουν δίπλα στον Παναγιώτη και να του σερβίρουν αλκοόλ. Ο Παναγιώτης άμα την άφιξη των κατηγορουμένων 1, 2 και 4 κατανάλωνε αλκοόλ υπό την επίβλεψη, την προτροπή και σε ρυθμό που οι εν λόγω κατηγορούμενοι επέβαλαν.

ΜΚ9 Γιάννης Αντρέου

Ήταν καλεσμένος στο πάρτυ. Κατά τη διάρκεια που ήταν στο σπίτι οι γονείς του εορτάζοντα δεν υπήρχε ποτό. Μόλις έφυγαν οι γονείς του ο Κωνσταντίνος (ΜΚ8) έβγαλε τα ποτά. Ο ίδιος δεν πίνει αλκοόλ. Γνωρίζει τον Παναγιώτη. Έκαναν παρέα. Δεν γνωρίζει εάν κάποιος κορόιδευε τον Παναγιώτη γιατί δεν του είχε πει κάτι. Ο Παναγιώτης κατά τη διάρκεια του πάρτυ ήταν μέσα στο γκαράζ και τον είδε ότι έπινε ποτό. Ο ίδιος την περισσότερη ώρα ήταν έξω. Θυμάται ότι σε κάποια στιγμή είχε συμβουλευσει τον Παναγιώτη να σταματήσει να πίνει.

Κατά τη διάρκεια του πάρτυ, μετά τις 23:00, τους είπαν ότι «ξενοχωρίτες» ήταν στην πλατεία του χωριού με «μοτόρες» και πήγαν να δουν τι γινότανε. Κάποιοι από αυτούς τους ακολούθησαν και πήγαν στο πάρτυ. Τους τέσσερις κατηγορούμενους τους γνωρίζει. Δεν είδε ή άκουσε κάποιον να εκφοβίζει τον Παναγιώτη. Δεν είδε ή άκουσε κάποιον να τον προτρέπει να πιεί αλκοόλ. Ο Παναγιώτης ήταν μέσα στο γκαράζ ενώ ό

ίδιος ήταν συνέχεια έξω στο γρασίδι. Θυμάται ότι άκουσε σε κάποια στιγμή κάποιον να λέει ότι ο Παναγιώτης «σηκώνει» περισσότερο ποτό από όλους μέσα στο πάρτυ. Όταν μπήκε στο γκαράζ για να πάρει νερό να πει είδε τον Παναγιώτη να προσπαθεί να σηκωθεί, δεν τα κατάφερε και κτύπησε το κεφάλι του στον τοίχο. Τότε, βοήθησε να τον βγάλουν έξω για να πάρει αέρα. Επειδή δεν μπορούσε να καθίσει στην καρέκλα τον ξάπλωσαν στο γρασίδι με το κεφάλι στο πλάι για να μην πιγεί σε περίπτωση που θα έκανε εμετό. Πρόσεξε ότι ανάπνεε, μετά όμως είδε ότι η αναπνοή του σταμάτησε.

Αν και αποφεύγει να απαντήσει ευθέως αναφορικά με το εάν έπινε ο Παναγιώτης κατόπιν προτροπής άλλων, επισημαίνω το ακόλουθο το οποίο συνιστά κοινή θέση σχεδόν όλων των μαρτύρων κατηγορίας που ήταν παρόντες στο πάρτυ ότι δηλαδή, λέχθηκε πως ο Παναγιώτης αντέχει το ποτό και μετά από αυτή τη δήλωση οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 κάθισαν δίπλα του και του έβαζαν ποτό. Επίσης το περιεχόμενο των βίντεο (τεκμήριο 15 και ως περιγράφεται στο τεκμήριο 16) στα οποία θα αναφερθώ πιο κάτω μιλά από μόνο του αναφορικά με το γεγονός ότι υπήρχε προτροπή, παρότρυνση και ενθάρρυνση του Παναγιώτη να καταναλώσει αλκοόλ.

ΜΚ10 Γιώργος Κωνσταντίνου

Ήταν καλεσμένος στο πάρτυ. Μόλις πήγε στο σπίτι, εκεί ήταν και οι γονείς του εορτάζοντα οι οποίοι έψηναν σουβλάκια. Στο σπίτι ήταν ο Παναγιώτης και κάποιοι άλλοι καλεσμένοι. Μόλις ψήθηκαν τα σουβλάκια οι γονείς έφυγαν. Το πάρτυ γινόταν στο γκαράζ του σπιτιού. Όταν ήταν οι γονείς στο σπίτι δεν υπήρχαν αλκοολούχα ποτά. Όταν έφυγαν είδε ότι στο τραπέζι υπήρχαν πλέον και ποτά με αλκοόλ. Δεν γνωρίζει εάν άλλα παιδιά

κοροΐδευαν τον Παναγιώτη. Στο πάρτυ τον είδε που κατανάλωνε ένα ποτήρι μπύρα. Θυμάται ότι όταν του πρότειναν να πιεί ακόμα ένα είπε ότι δεν ήθελε. Ενώ ήταν στο πάρτυ τους ειδοποίησαν ότι πήγαν «ξενοχωρίτες» στην πλατεία του χωριού. Έφυγαν από το πάρτυ πήγαν στην πλατεία και μετά επέστρεψαν πίσω. Τέσσερις από τους «ξενοχωρίτες» πήγαν στο πάρτυ. Κάθισαν κοντά στον Παναγιώτη. Κατάλαβε ότι του έβαζαν ποτά και τα έπινε. Μετά αντιλήφθηκε ότι έβγαλαν τον Παναγιώτη έξω. Τον είδε ξαπλωμένο στο γρασίδι. Θεώρησε ότι κοιμότανε και δεν έδωσε σημασία. Πήγε βόλτα με ένα άλλο καλεσμένο, τον Μάμα. Όταν επέστρεψαν τους ενημέρωσαν ότι ο Παναγιώτης δεν ανάπνεε και ότι είχε κληθεί ασθενοφόρο. Δεν πρόσεξε κάποιον να παροτρύνει τον Παναγιώτη να πιει ποτό και ούτε άκουσε κάποιον να τον κοροΐδεύει.

Ο μάρτυρας αυτός αποφεύγει να τοποθετηθεί συγκεκριμένα για τα γεγονότα. Προφορικά δίδοντας μαρτυρία ήταν ιδιαίτερα απρόθυμος να επεκταθεί. Οι απαντήσεις του ήταν διστακτικές. Όμως, από την αρχή της μαρτυρίας του, είδε, αναγνώρισε, συμφώνησε και υιοθέτησε ως μέρος της κυρίως εξέτασής του την κατάθεσή του – Έγγραφο Ι. Στην κατάθεσή του δηλώνει ότι οι κατηγορούμενοι έδιναν ποτό στον Παναγιώτη. Τοποθετεί ο μάρτυρας αυτός τον εαυτό του εκτός του πάρτυ, αναφέρεται όμως στο γεγονός ότι ο Παναγιώτης έπινε αλκοόλ και ότι του έβαζαν αλκοόλ οι κατηγορούμενοι (οι νεαροί που ήρθαν μετά ως λέει). Απορρίπτω επομένως ως δεύτερες σκέψεις τη θέση του ότι δεν είδε κάποιον να παροτρύνει τον Παναγιώτη να πιεί.

Από τη μαρτυρία του μπορώ να προχωρήσω σε διαπίστωση ότι οι κατηγορούμενοι μετά που έφτασαν στο πάρτυ κάθισαν δίπλα στον Παναγιώτη και του έδιναν αλκοόλ.

ΜΚ11 Γιώργος Λεωνίδα

Ήταν καλεσμένος στο πάρτυ του Κωνσταντίνου Ζωνιά. Το πάρτυ γινότανε και στο γκαράζ, όπου καθότανε ο Παναγιώτης. Θυμάται ότι υπήρχαν αλκοολούχα ποτά. Δεν ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τα ποτά, επειδή λόγω του ότι είναι αθλητής δεν πίνει αλκοόλ. Με το που πήγε στο πάρτυ ο Παναγιώτης καθόταν απέναντί του και τον είδε που κατά διαστήματα έβαζε ουίσκι στο ποτήρι του. Δεν τον ανάγκαζε ή τον προέτρεπε κάποιος να πιεί αλκοόλ. Ενώ ήταν στο πάρτυ, τους είπαν ότι άτομα εκτός χωριού ήταν στην πλατεία. Πήγαν όλοι να δουν ποιοι είναι. Όταν επέστρεψαν πίσω, πήγαν στο πάρτυ και οι τέσσερις κατηγορούμενοι. Άκουσε ότι κάποιος τους είπε ότι το ποτό που πίνει ο Παναγιώτης δεν το πίνει κανένας από αυτούς. Δεν γνωρίζει όμως ποιος το είπε. Ο Παναγιώτης ήταν στο γκαράζ και οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 του είπαν να καθίσει μαζί τους. Έβαζαν σφηνάκια, τα έδιναν στον Παναγιώτη και αυτός έπινε. Είδε ότι ο Παναγιώτης ήπια πολλά σφηνάκια. Τους είδε και εκείνους να πίνουν, όχι όμως τόσο όσο ο Παναγιώτης. Είδε τον Παναγιώτη να πίνει αλκοόλ από μια μπουκάλια δεν πρόσεξε όμως αν την κρατούσε μόνος του ή αν του την κρατούσαν. Δεν άκουσε κάποιον να κοροϊδεύει τον Παναγιώτη, ούτε και είδε κάποιον να τον αναγκάζει να πιεί, τον ενθάρρυναν όμως. Γύρω στις 12:30 είδε ότι ο Παναγιώτης δεν ήταν σε καλή κατάσταση. Φαινόταν πολύ μεθυσμένος και σχεδόν λιπόθυμος. Τον έβγαλαν έξω και επειδή δεν μπορούσε να καθίσει τον έβαλαν να ξαπλώσει στο γρασίδι. Είδε ότι τον είχαν βάλει ανάσκελα. Επειδή ο ίδιος και ο Γιάννης Αντωνίου είχαν κάνει

κάποια μαθήματα πρώτων βοηθειών τον έβαλαν σε θέση ανάνηψης. Όταν τον ξάπλωσαν διαπίστωσε ότι ανάπνεε γιατί είχε δει την κοιλιά του να ανεβοκατεβαίνει. Μετά από 15 λεπτά περίπου όταν τον έλεγξε ξανά, είδε ότι η κοιλιά του δεν ανεβοκατέβαινε. Κάποιος άλλος έλεγξε το σφυγμό του και είπε ότι δεν έχει. Αμέσως κάλεσε στο τηλέφωνο τον πατέρα του, ο οποίος είναι αστυνομικός και ήταν καθήκον για να ειδοποιήσει ασθενοφόρο. Έφτασε ο πατέρας του στο σπίτι και έδωσε πρώτες βοήθειες στον Παναγιώτη.

Σε σχέση με τον κατηγορούμενο 3 δεν τον είδε μαζί με τον Παναγιώτη, πρόσεξε ότι την περισσότερη ώρα ήταν έξω από το γκαράζ.

Ο μάρτυρας αυτός μου έκανε πολύ καλή εντύπωση. Ήταν ιδιαίτερα συγκροτημένος και απαντούσε με σαφήνεια στις ερωτήσεις που του γίνονταν. Εντύπωση προκαλεί η καθαρότητα και η βεβαιότητα με την οποία εξηγεί στο δικηγόρο των κατηγορουμένων 1 και 2 κατά την αντεξέταση του ότι η κατάσταση στο πάρτυ παρεκτράπηκε όταν έφτασαν οι κατηγορούμενοι. Οι δε κατηγορούμενοι 1 και 2, πήγαν και κάθισαν δίπλα από τον Παναγιώτη και του έδιδαν αλκοόλ. Το ίδιο έπραξε και ο κατηγορούμενος 4. Ο κατηγορούμενος 3 την περισσότερη ώρα ήταν έξω. Η μαρτυρία του ως προς τα γεγονότα είναι αποδεκτή και προχωρώ με τις αντίστοιχες διαπιστώσεις.

Τα πιο πάνω βγαίνουν αβίαστα από τα γεγονότα ως ο ίδιος τα περιγράφει. Το συμπέρασμα στο οποίο προβαίνει ως προς το εάν τα γεγονότα δείχνουν εάν πίεζαν τον Παναγιώτη να πιεί αλκοόλ ή όχι είναι αδιάφορο, υπό την έννοια ότι δεν έχει αποδεικτική αξία, εφόσον δεν συνιστά γεγονός αλλά άποψη/συμπέρασμά του. Τα συμπεράσματα εξάγονται από το

Δικαστήριο στο πλαίσιο αξιολόγησης όλης της μαρτυρίας που έχει τεθεί ενώπιόν του.

ΜΚ12 Αριστοτέλης Μισσάκος

Πήγε στο επίδικο πάρτυ γύρω στις 20:30. Εκεί ήταν ήδη ο Παναγιώτης. Επίσης εκεί ήταν και οι γονείς του εορτάζοντα οι οποίοι ετοίμαζαν το φαγητό. Την ώρα που έτρωγαν δεν είχε ποτά πάνω στο τραπέζι. Όταν τελείωσε το φαγητό ο εν λόγω μάρτυρας έφυγε για λίγο. Όταν επέστρεψε πάνω στο τραπέζι υπήρχαν ποτά. Δεν ξέρει ποιος τα έφερε. Ήπια λίγο ουίσκι μαζί με τους άλλους. Πρόσεξε ότι και ο Παναγιώτης έπινε. Ο ίδιος δεν ξέρει τι ακριβώς μεσολάβησε γιατί με το ξάδερφό του έφυγε από το πάρτυ και πήγε βόλτα στο χωριό. Πήγε και αυτός στην πλατεία να δει τι γινότανε με τους «ξενοχωρίτες». Όταν επέστρεψε στο πάρτυ έμεινε έξω, δεν πήγε στο γκαράζ. Είδε ότι κάποιοι από τους «ξενοχωρίτες» πήγαν στο πάρτυ αλλά δεν γνωρίζει ποιοι είναι ή τα ονόματά τους. Ήταν παρών τη στιγμή που έβγαζαν τον Παναγιώτη έξω από το σπίτι και προσπαθούσαν ανεπιτυχώς να τον βάλουν να καθίσει σε καρέκλα έξω. Τελικά τον έβαλαν ανάσκελα στο γρασίδι. Πρόσεξε ότι ανάπνεε γιατί έλεγξε ο ίδιος τον παλμό του. Μετά από λίγο ήρθαν στο μέρος οι αστυνομικοί Κώστας και Λεωνίδας και του έκαναν μαλάξεις. Ακολούθως έφτασε το ασθενοφόρο. Δεν γνωρίζει εάν κορόιδευαν τον Παναγιώτη, όσο ήταν στον πάρτυ δεν άκουσε κάποιον να τον προτρέπει να πιεί ποτό.

Η μαρτυρία του κατά την αντεξέταση του παρέμεινε αναντίλεκτη. Ο μάρτυρας αυτός δεν έχει να προσθέσει πολλά στα επίδικα ζητήματα πέραν του ότι επιβεβαιώνει και αυτός ο μάρτυρας και συνιστά διαπίστωσή μου ότι, (α) στο πάρτυ σέρβιραν αλκοόλ και (β) στο πάρτυ πήγαν οι κατηγορούμενοι.

ΜΚ13 Ραφαήλ Ιωάννου

Ήταν καλεσμένος στο επίδικο πάρτυ. Το πάρτυ γινότανε στο γκαράζ του σπιτιού. Όταν πήγε το τραπέζι ήταν στρωμένο, είχε φαγητά και ποτά (μπύρες και ουίσκι). Είδε τον Παναγιώτη και τον χαιρέτισε. Πρόσεξε ότι έπινε ουίσκι. Δεν μίλησε άλλο μαζί του. Σε κάποια στιγμή άκουσαν θόρυβο. Βγήκαν έξω και τους είπαν ότι «ξενοχωρίτες» ήταν στην πλατεία του χωριού. Πήγαν να δουν τι συνέβαινε γιατί υποψιάστηκαν ότι πήγαν για τα ξύλα της «Λαμπρατζιάς». Επέστρεψαν στο πάρτυ και κάποιοι από τους «ξενοχωρίτες» τους ακολούθησαν στο πάρτυ. Δεν τους γνωρίζει. Τα άτομα αυτά μπήκαν στο γκαράζ, κάθισαν έφαγαν και τους είδε να βάζουν ποτό στον Παναγιώτη. Συγκεκριμένα είδε να βάζουν σφηνάκια και όλοι φώναζαν «shot, shot» και είδε τον Παναγιώτη να παίρνει και να πίνει. Αν και όλοι έπιναν ποτό μόνο τον Παναγιώτη είδε να πίνει σφηνάκια. Βγήκε έξω. Ακολούθως άκουσε κάποιον να φωνάζει ότι ο Παναγιώτης κτύπησε το κεφάλι του. Μπήκε μέσα και είδε τον Παναγιώτη μισοκαθισμένο. Τον έβγαλαν έξω. Τον έβαλαν σε μια καρέκλα, αλλά επειδή δεν μπορούσε να μείνει καθιστός τον έβαλαν στο γρασίδι. Είδε ότι έκανε λίγο εμετό. Δεν έμεινε άλλο έξω αλλά επέστρεψε στο γκαράζ. Μετά από 15 λεπτά περίπου βγήκε να δει τι γινότανε. Πρόσεξε ότι το χρώμα του Παναγιώτη ήταν άσπρο και τα χείλη του μωβ. Όλοι τρόμαξαν και κάλεσαν βοήθεια. Ήρθε ο αστυνομικός Κώστας και ο αστυνομικός Λεωνίδας. Του έκαναν Πρώτες Βοήθειες. Ήρθε ασθενοφόρο. Άκουσε ένα από τους «ξενοχωρίτες» να λέει ότι εκείνος έφταιγε και ότι θα έχει τύψεις.

Δεν γνωρίζει εάν κορόιδευαν τον Παναγιώτη.

Οι πιο πάνω μαρτυρία του είναι αποδεκτή στο μεγαλύτερό μέρος της. Ο μάρτυρας αυτός επί των ίδιων των γεγονότων αναφέρεται και

παρουσιάζει μια εικόνα η οποία ταιριάζει με τα όσα λένε και οι υπόλοιποι μάρτυρες. Υπήρχε αλκοόλ και όλοι κατανάλωναν. Όταν έφτασαν οι «ξενοχωρίτες» αυτοί κάθισαν δίπλα από τον Παναγιώτη και έβαλαν σφηνάκια τα οποία μόνο ο Παναγιώτης κατανάλωνε. Επομένως αν και προσπαθεί να προβάλει ισχυρισμό ότι κανείς δεν ενθάρρυνε τον Παναγιώτη, από μόνα τους τα γεγονότα τα οποία περιγράφει μαθηματικά οδηγούν σε αντίθετο συμπέρασμα. Οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 έφτασαν στο πάρτυ, κάθισαν δίπλα από τον Παναγιώτη και του σέρβιραν μεγάλες ποσότητες αλκοόλης. Αυτές είναι και οι διαπιστώσεις μου.

ΜΚ14 Λένος Θεοδώρου

Την επίδικη μέρα πήγε με τους κατηγορούμενους στην πλατεία των Τρούλλων. Είχαν ακούσει ότι θα γινότανε πάρτυ. Κάθισαν για λίγο στη πλατεία όπου έφτασαν εκείνοι που είχαν το πάρτυ. Ο εορτάζοντας τους κάλεσε στο σπίτι του. Πήγαν στο σπίτι του αυτός, δυο άλλοι φίλοι του (ο Φραν και ο “Κουρκουτάς”) και οι τέσσερις κατηγορούμενοι. Έμειναν έξω και ο Κωνσταντίνος Ζωνιάς τους έφερε φαγητό, αναψυκτικά και ουίσκι. Όταν τελείωσαν το φαγητό ο Φραν έφυγε, ο ίδιος έμεινε έξω ενώ οι τέσσερις κατηγορούμενοι έμειναν στο χώρο. Όταν τελείωσε η μπύρα του μπήκε στο γκαράζ να πάρει άλλη. Τότε είδε τον Παναγιώτη γερμένο στο τραπέζι και κατάλαβε ότι ήταν μεθυσμένος. Βοήθησε να τον βγάλουν έξω και τον έβαλαν μπρούμυτα στο γρασίδι με το κεφάλι στο πλάι. Από την ώρα που μπήκαν οι κατηγορούμενοι στο γκαράζ μέχρι την ώρα που είδε τον Παναγιώτη να γέρνει στο τραπέζι πέρασαν περίπου τριάντα λεπτά.

Άκουσε κάποιους να λένε στον Παναγιώτη να πει ποτό για να δείξει τι σημαίνει Τρούλλοι. Η μαρτυρία του παρέμεινε αναντίλεκτη. Ουδείς τον αντεξέτασε. Ό,τι συνάγεται από τη μαρτυρία του είναι ότι πήγε στο

επίδικο πάρτυ με τους κατηγορούμενους. Στο πάρτυ έπιναν αλκοόλ και άκουσε ότι κάποιοι (δεν ξέρει ποιοι) ενθάρρυναν τον Παναγιώτη να καταναλώσει αλκοόλ. Τα πιο πάνω συνιστούν και διαπιστώσεις μου.

ΜΚ16 Ιωάννα Ζαμφίρ

Αυτή και η αδερφή της ήταν καλεσμένες στο πάρτυ. Πήγαν γύρω στις 21:30. Όταν έφτασαν ήταν εκεί ο Παναγιώτης. Δεν πρόσεξε εάν έπινε ποτό ή όχι. Της φάνηκε ότι ήταν μια χαρά. Γύρω στις 23:00 τους είπαν ότι στην πλατεία του χωριού είχαν φτάσει παιδιά από άλλο χωριό. Έφυγαν για να δουν τι γινότανε. Πήγαν στη πλατεία και είδε άτομα τα οποία δεν γνωρίζει να συνομιλούν με άτομα από το πάρτυ. Κάποιοι από αυτούς τους ακολούθησαν στο πάρτυ. Κάποιοι από αυτούς τους οποίους δεν γνώριζε τότε (ως παραδεκτό γεγονός δηλώθηκε ότι πρόκειται για τους κατηγορούμενους 1 και 2) πήγαν και κάθισαν δίπλα από τον Παναγιώτη. Βάζανε ποτό μέσα στο ποτήρι του Παναγιώτη και τον προτρέπανε να πιει. Σε κάποιο στάδιο ο Παναγιώτης τους έδειξε με το χέρι ότι δεν ήθελε να πιεί άλλο, όμως του έδωσαν μια μπουκάλα και τον προτρέψανε να πιει από μέσα. Η φίλη της η Ραχέλλα τους είπε να σταματήσουν και να μην του δίνουν άλλο. Έφυγε από το γκαράζ και μπήκε μέσα στο σπίτι. Επιστρέφοντας είδε τον Παναγιώτη έξω σε μια καρέκλα και μετά να τον ξαπλώνουν πάνω στο γρασίδι γιατί ήταν μεθυσμένος. Ήρθε ο πατέρας της φίλης της και φύγανε από το πάρτυ. Το επόμενο πρωί έμαθε ότι ο Παναγιώτης πέθανε.

Στο πάρτυ από την ώρα που πήγε κατανάλωναν αλκοόλ. Είχε μεγάλη ποσότητα. Τον τρίτο κατηγορούμενο τον ξέρει μόνο «φατσικά» και δεν τον είδε στο πάρτυ.

Η μάρτυρας αυτή, υπήρξε αναμφίβολα μάρτυρας αλήθειας. Με συνεχή λόγο αναφέρθηκε στο τι συνέβαινε στο πάρτυ. Στο πάρτυ υπήρχε αλκοόλ. Οι κατηγορούμενοι 1 και 2 κάθισαν δίπλα στον Παναγιώτη και του έβαζαν αλκοόλ να πιεί. Μάλιστα όταν ο ίδιος σήκωσε τα χέρια του αρνούμενος να συνεχίσει αυτοί επέμεναν. Η μάρτυρας αυτή σε αντίθεση με τους προηγούμενους μάρτυρες που προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν τα γεγονότα και να τα παρουσιάσουν πιο αποκλιμακωμένα, ότι δηλαδή δεν πιάστηκε ο Παναγιώτης να πιει ποτό, μίλησε αντικειμενικά, ξεκάθαρα και χωρίς περιστροφές. Στον Παναγιώτη έδιναν αλκοόλ και όταν μάλιστα είπε ότι δεν θέλει άλλο συνέχισαν να του δίνουν πιέζοντάς τον. Αποδέχομαι τη μαρτυρία της στην ολότητά της.

ΜΚ17 Αλέσια Ζαμφίρ

Πήγε με την αδερφή της (ΜΚ16) στο πάρτυ. Μέσα στο γκαράζ είχε αλκοολούχα ποτά. Τον Παναγιώτη τον γνώρισε εκείνο το βράδυ. Είχε ποτήρι μπροστά του και δεν ξέρει τι έπινε. Γύρω στις 23:30 πήγαν στην πλατεία γιατί άκουσαν ότι ήρθαν άτομα από άλλο χωριό. Κάποιοι από αυτούς πήγαν στο πάρτυ μαζί τους και 2 ή 3 μπήκαν στο γκαράζ. Έβαζαν σφηνάκια στον Παναγιώτη και τον καλούσαν να πιεί. Της φάνηκε ότι τον κορόιδευαν. Στην αρχή ο Παναγιώτης διασκέδαζε και έπινε. Μετά όμως τους έδειξε με τα χέρια του να σταματήσουν. Τότε, ένας από αυτούς πήρε μια πράσινη μπουκάλα με αλκοόλ και την έβαλε στο στόμα του Παναγιώτη. Μετά είδε τον Παναγιώτη που προσπαθούσε να τυλίξει τσιγάρο και μετά να γέρνει. Φωνάξανε τότε για βοήθεια για να τον βγάλουν έξω να πάρει αέρα. Τον έβαλαν στην καρέκλα αλλά δεν μπορούσε να μείνει καθιστός και τον ξάπλωσαν μπρούμυτα στο γρασίδι με το κεφάλι στο πλάι. Είπε να καλέσουν ασθενοφόρο αλλά δεν της

έδωσαν σημασία. Γύρω στις 00:40 έφυγε. Το επόμενο πρωί έμαθε για το θάνατο του Παναγιώτη. Είχε καταγράψει με βίντεο σκηνή από το πάρτυ όπου φαίνεται το στιγμιότυπο με την μπουκάλα στο στόμα του Παναγιώτη.

Και αυτή η μάρτυρας υπήρξε εξαιρετική. Ισχύουν τα όσα ανάφερα και για την προηγούμενη μάρτυρα. Μίλησε αντικειμενικά και αποστασιοποιημένα καταθέτοντας τα γεγονότα που έλαβαν χώρα. Τον Παναγιώτη τον κορόιδευαν. Τον Παναγιώτη τον πίεζαν να πιεί αλκοόλ. Πριν φτάσουν οι κατηγορούμενοι στο πάρτυ όλα ήταν καλά και μετά ξεκίνησαν τα προβλήματα. Αποδέχομαι χωρίς δισταγμό τη μαρτυρία της και τα πιο πάνω συνιστούν ευρήματά μου.

ΜΚ 18 Στέφανη Αποστόλου

Ήταν καλεσμένη στο πάρτυ. Θυμάται ότι οι τέσσερις κατηγορούμενοι μπήκαν μέσα στο γκαράζ και κάθισαν δίπλα στον Παναγιώτη. Ο Λούκας Χριστοδούλου (κατηγορούμενος 1) του έβαζε σφηνάκια και οι υπόλοιποι φώναζαν «πιες, πιες». Μεταξύ άλλων, είδε και τον κατηγορούμενο 3 που φώναζε στον Παναγιώτη «πιε, πιε». Ακολούθως είδε το Λεονάρτο Ανδρέου (κατηγορούμενο 2) που έβαλε μια μπουκάλα στο στόμα του Παναγιώτη. Ο Λεονάρτο τότε φώναζε «νοκ άουτ» και η μάρτυρας από την κίνησή του κατάλαβε ότι ο Παναγιώτης δεν θα έπινε άλλο ποτό. Τότε ο Θεόδωρος Δημητρίου (κατηγορούμενος 4) σηκώθηκε, πήρε ένα ποτήρι σφηνάκι και το έβαλε στο στόμα του Παναγιώτη και μετά το πέταξε με «μάγκικο τρόπο» (περιγραφή η οποία σημειώνω ότι ταιριάζει ακριβώς στο περιεχόμενο του βίντεο με αριθμό 6 ως αυτό περιγράφεται στο τεκμήριο 16, ως πιο κάτω θα εξηγήσω). Η μάρτυρας έφυγε για να πάει τουαλέτα και όταν επέστρεψε όλοι ήταν στο γρασίδι και προσπαθούσαν να βάλουν τον

Παναγιώτη να καθίσει στην καρέκλα. Ο Παναγιώτης δεν ήταν καλά και δεν μιλούσε και τον ξάπλωσαν στο γρασίδι, μπρούμυτα με το κεφάλι του στο πλάι. Μετά από 15 λεπτά η μάρτυρας έφυγε και έμαθε το επόμενο πρωί για το θάνατο του Παναγιώτη.

Γνωρίζει ως είπε ότι στο σχολείο κοροϊδεύαν τον Παναγιώτη για το μεγάλο στήθος του. Είχε καταγράψει στιγμιότυπα από το πάρτυ και η μητέρα της έδωσε τη συγκατάθεσή της για να γίνουν αντίγραφα.

Στο πάρτυ δεν είδε κάποιον να εκφοβίζει τον Παναγιώτη να πει ποτό ούτε και να τον κοροϊδεύει. Η εν λόγω τοποθέτησή της αποτελεί συμπέρασμα και υποκειμενική ερμηνεία δική της σε σχέση με τα γεγονότα. Το πως αξιολογείται και πως χαρακτηρίζεται το τι συνέβη αποτελεί ζήτημα αντικειμενικό το οποίο θα αποφασιστεί από το Δικαστήριο στη βάση των γεγονότων και του συνόλου της μαρτυρίας.

Με την πιο πάνω επεξήγηση, αποδέχομαι πλήρως τη μαρτυρία της, από την οποία ξεκάθαρα προκύπτει ότι οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 κάθισαν δίπλα στον Παναγιώτη και του έδιδαν συνεχώς να καταναλώσει ποτό (αλκοόλ). Ο κατηγορούμενος 3 μαζί με τους υπόλοιπους καλεσμένους του φώναζε «πιες, πιες».

Τέλος, κατατέθηκαν ως τεκμήρια οι ακόλουθες καταθέσεις με τη δήλωση ότι είναι αποδεκτή η αλήθεια του περιεχομένου τους:

Τεκμήριο 2 η έκθεση του Ιατροδικαστή Δρ Ανδρέα Μαρνερίδη. Το τελικό συμπέρασμά του είναι ότι ο θάνατος του Παναγιώτη Στεφανή επήλθε λόγω ασφυξίας εξ' εισροφήσεως εμεσμάτων συνεπεία οξείας αλκοολικής δηλητηρίασης (Κοινή Μέθη/Αλκοολική Τοξίκωση).

Τεκμήριο 3 η έκθεση της Ιατροδικαστού Δρ Ελένης Αντωνίου. Ως αιτία θανάτου καταγράφει ασφυξία εξ εισροφήσεως εμεσμάτων. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα των τοξικολογικών εξετάσεων, ανευρέθη αλκοόλη στο αίμα 340mg/dl, ποσότητα η οποία πιθανόν να αποβεί θανατηφόρα. Στην προκειμένη περίπτωση μετά τη λήψη αλκοόλης επήλθε κώμα, υπήρξε εμετός και εισρόφηση που είναι η άμεση αιτία θανάτου. Μετά το πέρας των ιστολογικών εξετάσεων επιβεβαιώνεται η ασφυξία εξ εισροφήσεως.

Τεκμήριο 4, ιστοπαθολογική έκθεση Κωνσταντίνου Χατζηλεοντή. Το συμπέρασμα είναι ευρήματα ασφυκτικού θανάτου λόγω πνευματικής εισρόφησης εμεσμάτων, σε αναφερόμενη κατάσταση μέθης. Διαπιστώνει ισχαιμικού και αντιδραστικού τύπου αλλοιώσεις των λοιπών οργάνων. Στοιχεία κακοήθους νεοπλασματος δεν ανευρίσκονται.

Τεκμήριο 18, κατάθεση Αστ. 1522 Χρίστου Γεωργίου ο οποίος αναφέρεται σε τεκμήρια που παρέλαβε και τα μετέφερε στο κρατικό χημείο όπου τα παρέδωσε στην Κατερίνα Λιβέρη.

Τεκμήριο 21, η κατάθεση του πατέρα του Παναγιώτη Στεφανή, σύμφωνα με την οποία το επίδικο βράδυ γύρω στις 19:45 πήρε τον Παναγιώτη στο σπίτι του Κωνσταντίνου Ζωνιά. Στις 01:20 το ίδιο βράδυ του κτυπήσαν την πόρτα του σπιτιού του οι Στυλιανός Χατζηαντωνίου και Γιάννης Γρηγορίου και του είπαν να πάει σπίτι του Ζωνιά να δει τον Παναγιώτη. Πήγε αμέσως. Τον είδε ξαπλωμένο στο γρασίδι όπου ο Κώστας ο αστυνομικός του έκανε μαλάξεις. Ασθενοφόρο τον μετέφερε στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας. Οι γιατροί του είπαν ότι είναι πολύ δύσκολα τα πράγματα και μετά του είπαν ότι είναι νεκρός.

Τεκμήριο 23, κατάθεση Αστ.1856 Α. Αντωνίου. Στις 13/4/2019 ήταν υπηρεσία μέχρι και τις 07:00 το πρωί 14/4/2019. Ενώ ήταν σε περιπολία

με τον Αστ.2734 Ν. Σατσιά κτύπησε το τηλέφωνό του το οποίο ήταν συνδεδεμένο με τον κεντρικό σταθμό. Ενημερωθήκαν για περιστατικό σε σπίτι στους Τρούλους. Έφτασαν εκεί 01:26. Βρήκαν τον Παναγιώτη αναίσθητο ξαπλωμένο στο πλαστικό γρασίδι. Στις 01:28 έφτασε το ασθενοφόρο. Έμεινε εκεί μέχρι να φύγει στο ασθενοφόρο. Στο χώρο υπήρχαν αρκετοί νεαροί. Πήγε στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας, όπου πληροφορήθηκε για το θάνατο του Παναγιώτη. Επέστρεψε στο σπίτι όπου γινόταν το πάρτυ για περαιτέρω εξετάσεις. Ο Κωνσταντίνος Ζωνιάς του παρέδωσε σακούλι όπου μέσα υπήρχαν συσκευασίες αλκοολούχων ποτών, τις οποίες προηγουμένως είχε πετάξει σε κοντινό χωράφι επειδή φοβήθηκε ως ανάφερε. Παρέμεινε στο χώρο μέχρι τις 06:35, όταν και αφίχθηκε ο Α/Αστ3736 στον οποίο παρέδωσε τη σακούλα.

Τεκμήριο 24, κατάθεση Λοχία 349, Παναγιώτη Αβρααμίδα. Στις 14/4/2019 έλαβε πληροφορία από τον Αξιωματικό Υπηρεσίας ότι την ίδια μέρα μεταφέρθηκε νεκρός στο νοσοκομείο Λάρνακας ο Παναγιώτης Στεφανή. Επιθεώρησε τη σορό και διαπίστωσε ότι δεν έφερε εμφανείς εξωτερικές κακώσεις.

Τεκμήριο 25, κατάθεση Αστ. Στ. Βασιλείου. Στις 14/4/2019 πήγε στο σπίτι στους Τρούλους και παρέλαβε από τον Αστ.1856 Α. Αντωνίου σακούλα που είχε μέσα συσκευασίες αλκοολούχων ποτών την οποία παρέδωσε την ίδια μέρα και γύρω στις 09:00 στον Αστ. 2734. Στο χώρο είχε μείνει μέχρι τις 08:30 και η σκηνή φωτογραφήθηκε από μέλη του ΤΑΕ Λάρνακας.

Τεκμήριο 26, κατάθεση Αστ. 2919 Σ. Τταντή. Παρέλαβε δέκα υαλοπλακίδια με ΑΠ5999/2019 και τα παρέδωσε στον ΥΠ/ΜΟ Σπ. Χρυσοστόμου του ΤΑΕ Λάρνακας.

Τεκμήριο 27, κατάθεση Λοχία Μ. Αντωνίου. Παρέλαβε από τον ιδιώτη ιστοπαθολόγο Κωνσταντίνο Χατζηλεοντή, 10 υαλοπλακίδια με ΑΠ5999/2019 και τα παρέδωσε στον Αστ.2919 Σ. Ττάντη.

Τεκμήριο 28, κατάθεση Θεοτόκη Νικολάου. Είναι νοσηλεύτης και εργάζεται στο Τμήμα Πρώτων Βοηθειών του Γενικού Νοσοκομείου Λάρνακας. Στις 13/4/2019 στις 19:00 μέχρι και τις 14/4/2019 07:15 ανέλαβε καθήκον στο Σταθμό Ασθενοφόρου Ορόκλινης. Ενώ ήταν σε περιστατικό στο δρόμο Ορόκλινης Δεκέλειας άκουσε από τον ασύρματο για το περιστατικό τους Τρούλους. Τελειώνοντας και επειδή έκρινε ότι θα μπορούσε να πάει πριν το ασθενοφόρο που είχε ξεκινήσει από το ΤΑΕΠ Λάρνακας πήγε στους Τρούλους. Το 1ο ασθενοφόρο είχε ήδη φτάσει. Ο συνάδελφός του Γιώργος Ράπτης έκανε προσπάθεια καρδιοαναπνευστικής αναζωογόνησης μαζί με πολίτη. Πλησίασε και αντιλήφθηκε ότι επρόκειτο για νεαρό πρόσωπο το οποίο ήταν σε καρδιακή ανακοπή, είχε ποσότητα εμετού γύρω από το στόμα και μύριζε αλκοόλ. Στο μέρος υπήρχαν αρκετοί νεαροί, τους ρώτησε εάν είχε παραπονεθεί για κάτι ή εάν είχε κάνει χρήση άλλων ουσιών. Αναχωρήσαν για το Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας και κατά τη διαδρομή συνέχιζαν την προσπάθεια καρδιοαναπνευστικής αναζωογόνησης.

Τεκμήριο 29. Κατάθεση Γιώργου Ράπτη. Είναι ο νοσηλεύτης που έφτασε πρώτος με το ασθενοφόρο στο σπίτι του Ζωνιά. Όταν έφτασε ο Παναγιώτης ήταν ξαπλωμένος στο έδαφος και διαπίστωσε ότι ήταν σε καρδιακή ανακοπή και αυτό γιατί υπήρχε απουσία ζωτικού σημείου. Ήδη υπήρχε παρευρισκόμενος ο οποίος έδιδε πρώτες βοήθειες. Συνέχισε να δίδει πρώτες βοήθειες, όταν έφτασε και δεύτερο ασθενοφόρο και με το συνάδελφο του Θεοτόκη Νικολάου έκαναν συντονισμένες προσπάθειες.

Έβαλαν τον Παναγιώτη σε φορείο και τον μετέφεραν στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας. Κατά τη διαδρομή συνέχισαν την προσπάθεια χωρίς όμως να υπάρχει αλλαγή της κατάστασης.

Τεκμήριο 30. Κατάθεση του Δρ Ευαγγέλου, γενικού ιατρού ο οποίος ήταν καθήκον στις 14/4/2019 όταν στις 02:00 ασθενοφόρο μετάφερε στο νοσοκομείο τον Παναγιώτη. Ήταν σε ανακοπή. Συνεχίστηκε η προσπάθεια καρδιοαναπνευστικής αναζωογόνησης χωρίς αποτέλεσμα. Αναφέρεται και στις υπόλοιπες ενέργειες που έγιναν.

Τεκμήριο 35. Κατάθεση Αστ. 2734 Ν. Σατσιά. Στις 14/4/2019 ενώ ήταν σε περιπολία έλαβε κλήση από το ΤΑΕΠ του Γενικού Νοσοκομείου Λάρνακας ότι στην οδό Κώστα Φασιά στους Τρούλους υπάρχει μεθυσμένο πρόσωπο και πιθανόν ναρκομανής και ζητούσε την παρουσία αστυνομίας. Πήγε εκεί. Στην αυλή έξω από την οικία υπήρχαν γύρω στους 20 νεαρούς (ηλικίας 15 μέχρι 18 ετών). Στην αυλή ήταν ξαπλωμένο ένα άτομο και ο Αστ.2733 Κωνσταντίνου πρόσφερε Πρώτες Βοήθειες. Σε λίγο έφτασε ασθενοφόρο και μετά από λίγο και δεύτερο ασθενοφόρο. Βοήθησε στην προσφορά πρώτων βοηθειών όπως και στη μεταφορά του Παναγιώτη εντός του ασθενοφόρου. Πήγε στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας, όπου ενημερώθηκε για το θάνατο του Παναγιώτη. Επέστρεψε στην οικία του Κ. Ζωνιά με τον Αστ.1856. Ο Αστ.1856 έμεινε εκεί. Ο ίδιος πήγε στον Αστυνομικό Σταθμό Αθηαίνου και επέστρεψε στο σπίτι του Κ. Ζωνιά στις 04:25. Ο Αστ. 1856 του υπέδειξε σακούλι μέσα στο οποίο υπήρχαν οινοπνευματώδη ποτά. Αναφέρεται στις ενέργειες που έκανε στο πλαίσιο διερεύνησης της υπόθεσης. Ήταν παρών κατά την αναγνώριση της σορού από τον πατέρα του και κατά τη διενέργεια της νεκροψίας κατά την οποία έχει ληφθεί αριθμός φωτογραφιών. Ήταν παρών και κατά τη λήψη

φωτογραφιών στην οικία του Κ. Ζωνιά. Αναφέρεται επίσης στις καταθέσεις που έχει λάβει

Τεκμήριο 36. Κατάθεση Λοχία 3823 Π. Κουμή. Υπηρετεί στην Αστυνομική Διεύθυνση Λάρνακας. Ήταν μέλος της ανακριτικής ομάδας που ανάλαβε τη διερεύνηση του αφύσικου θανάτου του Παναγιώτη Στεφανή. Αναφέρεται στις ενέργειες που έκανε και τις καταθέσεις που έλαβε.

Περαιτέρω κατατέθηκε οπτικοακουστικό υλικό ως ακολούθως:

Τεκμήριο 15: ψηφιακός δίσκος ο οποίος περιέχει όλο το οπτικοακουστικό υλικό το οποίο έχει συλλεχθεί στο πλαίσιο διερεύνησης της υπόθεσης (σε αυτό περιέχονται και τα 7 βίντεο τα οποία περιγράφονται στο Τεκμήριο 16 το οποίο θα καταγραφεί πιο κάτω).

Τεκμήριο 16 στο οποίο καταγράφονται συνολικά 7 βίντεο με στιγμιότυπα από το πάρτυ και από προηγούμενες εξόδους του ανήλικου Παναγιώτη Στεφανή. Το εν λόγω τεκμήριο συνιστά περιγραφή/αναπαράσταση βίντεο τα οποία έχουν συλλεχθεί στο πλαίσιο διερεύνησης της υπόθεσης, ως αποτυπώθηκε γραπτά από τον ΜΚ6 και κατατέθηκε ως τεκμήριο 16.

Μεταφέρω εν τάχει το περιεχόμενό τους (τα βίντεο ευρίσκονται σε ψηφιακή μορφή κατατεθειμένα ως τεκμήρια):

Βίντεο 1:

Φαίνεται ο Παναγιώτης, κατόπιν προτροπής να βρίζει τον Χριστόφια και την Ομόνοια, σε ένα βίντεο το οποίο στάλθηκε μέσω της πλατφόρμας Messenger σε κλειστή ομάδα με το όνομα Θύρα99.

Βίντεο 2:

Φαίνεται ο Παναγιώτης να κάθεται σε καρέκλα με το κεφάλι του ακουμπισμένο σε τραπέζι (πιθανόν κοιμάται). Τον πλησιάζει ο Γιάννης Αντρέου Γρηγορίου, ο οποίος αφού βεβαιώνεται ότι τον βγάζουν βίντεο τραβά την καρέκλα με αποτέλεσμα ο Παναγιώτης να πέσει κάτω και να κτυπήσει το κεφάλι του στον τοίχο. Οι παρευρισκόμενοι γελούν. Το βίντεο στάλθηκε μέσω της πλατφόρμας Messenger σε κλειστή ομάδα με το όνομα Θύρα 99.

Βίντεο 3:

Ο Παναγιώτης έχει ακουμπημένο το κεφάλι του στο αριστερό του χέρι (πιθανόν κοιμάται) και στο αριστερό του χέρι υπάρχει φλεγόμενο χαρτομάντηλο. Ακούγονται γέλια. Το βίντεο στάλθηκε μέσω της πλατφόρμας Messenger σε κλειστή ομάδα με το όνομα Θύρα 99.

Βίντεο 4:

Ο Παναγιώτης είναι στο μπαρ στην Ταβέρνα «πλατεία» στους Τρούλλους κρατά στο δεξί του χέρι ένα ποτήρι και πίνει. Μπροστά του υπάρχει άλλο ένα γεμάτο ποτήρι με μύρα και οι παρευρισκόμενοι τον ενθαρρύνουν φωνάζοντας «οοοοοοοοοο». Στο τραπέζι υπάρχουν τουλάχιστον 10 μπουκάλια μύρες και άλλα αλκοολούχα ποτά. Το βίντεο στάλθηκε μέσω της πλατφόρμας Messenger σε κλειστή ομάδα με το όνομα Θύρα 99.

Βίντεο 5:

Είναι στιγμιότυπο από το πάρτυ όπου φαίνεται ο Παναγιώτης, αριστερά του κάθεται ο Λούκας Χριστοδούλου (κατηγορούμενος 1) μετά άλλα άτομα. Δεξιά του είναι ο Λεονάρτο Ανδρέου (κατηγορούμενος 2) και μετά ο Θεόδωρος Δημητρίου (κατηγορούμενος 4). Μεταξύ των πιο πάνω δύο

στέκεται ο Αιμίλιος Φυσέντζου (κατηγορούμενος 3). Ο Παναγιώτης κρατά ένα μπουκάλι ούισκι και ο Λεονάρτο κρατά το μπουκάλι από το κάτω μέρος. Ο Λούκας Χριστοδούλου βάζει το χέρι του πάνω στο μπουκάλι και το κατεβάζει. Ο Παναγιώτης βάζει την μπουκάλια στο τραπέζι, χαμογελά, βγάζει τη γλώσσα του έξω από το στόμα και κουνά γρήγορα το κεφάλι του δεξιά και αριστερά. Ο Λούκας λέει νοκ άουτ και κάνει σχετική κίνηση με το δεξί του χέρι και ο Λεονάρτο κάνει κίνηση με τα χέρια του και δείχνει νοκ άουτ. Κάποιος φωνάζει «εβίβα» και ρίχνει ένα μικρό αντικείμενο στο στήθος του Παναγιώτη. Ο υπόλοιποι χειροκροτούν, φωνάζουν «εεεεεε» και φαίνεται να τον ενθαρρύνουν να καταναλώσει αλκοόλ από το μπουκάλι.

Το πιο πάνω συνιστά περιγραφή/λεκτική αναπαραγωγή του βίντεο με αριθμό ως αποτυπώθηκε γραπτά και κατατέθηκε ως τεκμήριο 16 από τον ΜΚ6.

Βλέποντας το βίντεο αυτό στη ζωντανή ψηφιακή του μορφή (ευρίσκεται στο Τεκμήριο 15), παρατήρησα και προσθέτω τις ακόλουθες λεπτομέρειες προκειμένου να μεταφέρω ακριβώς το τι απαθανατίζεται.

Ο Παναγιώτης πίνει από ένα μπουκάλι το οποίο κρατά ο κατηγορούμενος 2. Ο Λούκας Χριστοδούλου, αφού ο Παναγιώτης κατανάλωσε μια γενναία δόση από το περιεχόμενο του μπουκαλιού, βάζει το χέρι του πάνω στο μπουκάλι και το κατεβάζει και λέει χαμογελώντας προς το Λεονάρτο «ρε εφκύκε νοκ αουτ» και μετά γυρίζει, ανακοινώνει και επιβεβαιώνει στους υπόλοιπους ότι είναι «νοκ αούτ».

Το πιο πάνω το καταγράφω ως επεξηγηματικό αυτού που καταγράφεται στην περιγραφή του βίντεο 6 στο τεκμήριο 16, μια και εκεί αναφέρεται ότι ο κατηγορούμενος 1 κατεβάζει την μπουκάλια από το στόμα του

Παναγιώτη, φράση η οποία μπορεί να αφηθεί να νοηθεί ότι την κατεβάζει για να τον εμποδίσει να πιεί άλλο. Το αντίθετο. Βλέποντας το εν λόγω βίντεο απευθείας από το ψηφιακό δίσκο-Τεκμήριο 15, φαίνεται ξεκάθαρα ότι ο κατηγορούμενος 1 επιβλέπει τον κατηγορούμενο 2 την ώρα που δίδει στον Παναγιώτη να πιεί απευθείας από την μπουκάλα και αφού ο Παναγιώτης πίνει μια μεγάλη ποσότητα, ο κατηγορούμενος 1 κατεβάζει το μπουκάλι, χωρίς καμία ανησυχία αλλά χαμογελώντας λέει στον κατηγορούμενο 2 «ρε εφκύκε νοκ άουτ», ο κατηγορούμενος 2 επιβεβαιώνει το γεγονός με σχετική κίνηση των χεριών του και μετά ο κατηγορούμενος 1 γυρίζει στους παρευρισκομένους και πάλι χαμογελώντας και τους ανακοινώνει ότι είναι «νοκ-αουτ». Οι πιο πάνω κινήσεις των κατηγορουμένων 1 και 2 εξαλείφουν και την οποιαδήποτε αμφιβολία ως προς το ότι το περιεχόμενο της μπουκάλας ήταν αλκοολούχο ποτό το οποίο δόθηκε στον Παναγιώτη προκειμένου να δουν πόσο «ποτό σηκώνει», σκοπός ο οποίος επαληθεύεται από το γεγονός ότι οι κατηγορούμενοι 1 και 2 παρακολουθούν τον Παναγιώτη και επιβεβαιώνουν πρώτα μεταξύ τους ότι είναι «νοκ άουτ» και ακολούθως ο κατηγορούμενος 1 ανακοινώνει το γεγονός αυτό στους υπόλοιπους.

Βίντεο 6:

Ο Θεόδωρος Δημητρίου στέκεται μπροστά από τον Παναγιώτη, παίρνει κάτι και το πετά. Ακούγεται ο Στ. Χατζηαντώνης να λέει «ε μαλάκα εν κρίμα ρε», άλλος φωνάζει «άτε μάνα μου», άλλος «τζιάλλο ρε» και άλλος «οϊ ρε κανεί». Ο Λούκας Χριστοδούλου στέκεται πάνω από τον Παναγιώτη Στεφανή και λέει «ε επίττα».

Επίσης σε σχέση με το βίντεο αυτό προσθέτω την ακόλουθη λεπτομέρεια που δεν αναφέρεται στην περιγραφή του εν λόγω βίντεο στο Τεκμήριο 16,

η οποία εύκολα διαπιστώνεται με την θέασή του και είναι εύκολο να γίνει αντιληπτή και από τα όσα είπε η MK18. Όπως φαίνεται στο βίντεο 6, ο Θεόδωρος Δημητρίου στέκεται μπροστά από τον Παναγιώτη, του βάζει κάτι στο στόμα, λέει «άτε μάνα μου» και το πετά. Αυτό το 'κάτι' που αναφέρεται στο τεκμήριο 16 κατά την περιγραφή του βίντεο 6 και το οποίο φαίνεται βλέποντας το εν λόγω βίντεο είναι το τελευταίο ποτήρι με σφηνάκι που ήπια ο Παναγιώτης και το οποίο του έδωσε ο κατηγορούμενος 4 για να το πετάξει μετά με «μάγκικο τρόπο» ως εξήγησε η MK18 και ως φαίνεται στο βίντεο. Επομένως, το βίντεο αυτό έρχεται και υποστηρίζει τη μαρτυρία της MK18. Τα γεγονότα έχουν ακριβώς ως τα περιγράψαμε, εξού και συνδυάζοντας τη μαρτυρία της MK18 με το τι καταγράφεται στο βίντεο 6 προβαίνω σε διαπίστωση ότι αυτό που φαίνεται να δίνει στον Παναγιώτη ο κατηγορούμενος 4 και μετά να το πετά είναι ένα σφηνάκι με αλκοόλ, το τελευταίο που ήπια ο Παναγιώτης. Περαιτέρω, επισημαίνω ότι στο βίντεο αυτό ο κατηγορούμενος 1, ο οποίος στο προηγούμενο βίντεο επιβεβαίωσε ότι ο Παναγιώτης είναι νοκ άουτ, στέκεται δίπλα από τον Παναγιώτη βλέπει τον κατηγορούμενο 4 να του δίδει το σφηνάκι με το αλκοόλ και γελά έχοντας τα χέρια του ψηλά και λέει «εν πίττα». Ο ίδιος είχε ήδη διαπιστώσει την κατάσταση στην οποία ευρισκόταν ο Παναγιώτης.

Βίντεο 7:

Δείχνει την αυλή του σπιτιού που γινότανε το πάρτυ, στο γρασίδι. Σε κύκλο κάθονται οι Λούκας Χριστοδούλου (κατηγορούμενος 1) και δεξιά του με σειρά ο Κυριάκος Χατζηαντώνης, ο Αιμίλιος Φυσέντζου, πρόσωπο το οποίο δεν αναγνωρίζεται, ο Λεονάρτο (κατηγορούμενος 2), ο Στυλιανός Χατζηαντώνης, ο Γιάννης Ανδρέου, η Ιωάννα Ζαμφίρ, η Ρασιέλλα Αντρέου

στα πόδια του Μάμα Μάμα, ο Γιώργος Κωνσταντίνου και ο Κωνσταντίνος Ζωνιάς. Στη μέση τους είναι ο Παναγιώτης Στεφανή ξαπλωμένος στο έδαφος. Μιλούν μεταξύ τους, κάποιος λέει «Γιατί εν είπες στόμα καλύτερα. Θάρρος ή αλήθεια ρε;» και ο Λούκας Χριστοδούλου (κατηγορούμενος 1) λέει «Θάρρος ολάν» και κάποιος του λέει «Δώστου ένα φιλί του Παναγιώτη». Ο Λούκας Χριστοδούλου σκύβει και δίδει φιλί στον Παναγιώτη που είναι ξαπλωμένος στο έδαφος.

Τέλος, ως τεκμήριο κατατέθηκαν οι καταθέσεις των κατηγορούμενων. Οι εκδοχή τους είναι η ακόλουθη:

Λούκας Χριστοδούλου:

Είχε πάει στους Τρούλλους μαζί με άλλους φίλους του. Εκεί έφτασαν παιδιά «τρουλλιώτες» γιατί νόμιζαν ότι πήγαν να τους κάψουν τη «Λαμπρατζιά». Τελικά πήγαν στο σπίτι του Κωνσταντίνου Ζωνιά όπου γινότανε πάρτυ. Όταν έφτασε στο πάρτυ είδε τον Παναγιώτη κάτω στο έδαφος έξω από το γκαράζ και άλλους να του πετούν καρέκλες. Ενόσω ήταν έξω τους πρόσφεραν φαγητό και ποτό. Μετά μπήκε μέσα στο γκαράζ. Ο Γιώργος Λεωνίδα τους έδειξε τον Παναγιώτη και τους είπε ότι το πότο που «πίνει δεν το πίνει κάνεις». Ο Παναγιώτης κάθισε δίπλα σε αυτόν και στο Λεονάρτο. Ο ίδιος έβαλε σε ποτήρια από σφηνάκια ουίσκι. Είδε τον Παναγιώτη που είχε βάλει μπουκάλα με ουίσκι στο στόμα του και προσπάθησε να του την κατεβάσει, αλλά δεν τον άφησε ούτε ο Παναγιώτης ούτε ο Λεονάρτο. Όλοι παρότρυναν τον Παναγιώτη να πιεί. Μάλιστα ο ίδιος έκανε με το χέρι του νόημα νοκ άουτ γιατί τον είδε ότι ήταν πολύ μεθυσμένος. Βγήκε έξω από το γκαράζ για λίγο και όταν επέστρεψε είδε να δίνουν στο Παναγιώτη νερό γιατί δεν ήταν καλά. Τον έβγαλαν έξω αλλά ο Παναγιώτης δεν κατάφερε να καθίσει και τον

ξάπλωσαν μπρούμυτα με το κεφάλι στο πλάι (αυτό στην ανακριτική κατάθεση. Στην ανοικτή λέει ότι τον έβγαλαν έξω ανάσκελα). Τον άκουσε να ροχαλίζει και κάθισαν γύρω του και έπαιζαν «θάρρος ή αλήθεια» για λίγο. Αργότερα πρόσεξαν ότι κάτι δεν πήγαινε καλά, δεν είχε σφυγμό και τα χείλη του ήταν μωβ και είχε σάλια σε όλο του το πρόσωπο. Κάλεσαν ασθενοφόρο. Είδε τα βίντεο και αναγνώρισε στο ένα τον Παναγιώτη να πίνει από την μπουκάλα και τον ίδιο να τραβά την μπουκάλα για να σταματήσει να πίνει. Στο άλλο βίντεο αναγνωρίζει τον εαυτό του που σήκωσε τα χέρια ψηλά ότι αυτός δεν δίνει άλλο ποτό στον Παναγιώτη. Επίσης σε τρίτο βίντεο αναγνωρίζει τον εαυτό του έξω στο γρασίδι γύρω από τον Παναγιώτη να λέει «θάρρος ολάν» και να φιλά τον Παναγιώτη.

Λεονάρτο Ανδρέου:

Τον Παναγιώτη τον γνωρίζει από το σχολείο. Το επίδικο βράδυ είχαν πάει βόλτα στους Τρούλλους. Πήγαν στην πλατεία, όπου έφτασαν και άτομα από το πάρτυ και τους κάλεσαν στο πάρτυ. Στο πάρτυ πήγε με τους υπόλοιπους τρεις κατηγορούμενους. Στην αρχή καθόντουσαν έξω στο γρασίδι όπου ο εορτάζοντας τους πρόσφερε φαγητό και ποτό. Μετά μπήκαν στο γκαράζ. Εκεί του φάνηκε ότι όλοι ήταν λίγο μεθυσμένοι, κάτι το οποίο κατάλαβε από τον τρόπο που μιλούσαν και γιατί είχε πολλά αλκοολούχα στο τραπέζι. Τότε μαζί με τους υπόλοιπους κατηγορούμενους τους κοροΐδεψαν ότι δεν σώνουν ποτό. Κάθισε. Δεξιά του ήταν ο Γιώργος Λεωνίδα και μετά ο Αιμίλιος (κατηγορούμενος 3) δεξιά του ήταν ο Λούκας (κατηγορούμενος 1), ο Γιάννης και μετά ο Θεόδωρος (κατηγορούμενος 4). Ο Γιάννης μετά σηκώθηκε και στη θέση του κάθισε ο Παναγιώτης.

Όταν τους κοροΐδεψαν ότι δεν «σώνουν» το ποτό η απάντηση ήταν ότι το ποτό που «σώννει» ο Παναγιώτης δεν το αντέχει κανείς τους. Είπαν του

Παναγιώτη έλα να δούμε. Ο Παναγιώτης γελούσε και ο Γιάννης του έλεγε να πάει εκεί. Έβαλαν σφηνάκια και ξεκίνησαν όλοι να πίνουν. Έπινε και ο Παναγιώτης, ο οποίος σε «κάποια φάση απλώθηκε και έπιασε την μπουκάλα και εστίλωσέ την». Γέμισε τα ποτήρια με τα σφηνάκια με αλκοόλ αλλά ο Παναγιώτης από μόνος του τα έπαιρνε και έπινε. Δεν του τα έδινε κάποιος. Μάλιστα ο ίδιος και ο Λούκας έκαναν κίνηση με τα χέρια ότι δεν άντεχε να πιεί άλλο. Δεν είχαν σκοπό να κάνουν κακό στον Παναγιώτη και όλοι κατανάλωναν αλκοόλ. Όταν είδαν ότι δεν ήταν καλά τον έβγαλαν έξω και τον γύρισαν στο πλάι, αν και τα μάτια του ήταν ανοικτά δεν μπορούσε να περπατήσει μόνος του. Ήταν ξαπλωμένος για μισή ώρα στο γρασίδι. Όταν είδαν ότι από τη μύτη του έβγαιναν αφροί ή εμετοί αποφάσισαν να ζητήσουν βοήθεια.

Είδε το βίντεο με τον Παναγιώτη που κρατούσε τη μπουκάλα και η θέση του είναι ότι αυτό που φαίνεται να κάνει είναι να προσπαθεί να την τραβήξει κάτω.

Αιμίλιος Φυσέντζου:

Το επίδικο βράδυ είχε πάει στην πλατεία του χωριού στου Τρούλλοι με άλλους γνωστούς τους. Εκεί έφτασαν άτομα από το πάρτυ. Τους κάλεσαν στο πάρτυ. Πήγε με τους άλλους τρεις κατηγορούμενους στο πάρτυ. Ο Κωνσταντίνος Ζωνίας (εορτάζοντας) τους κέρασε φαί και ποτό. Στην αρχή κάθονταν έξω και μετά μπήκαν μέσα στο γκαράζ. Κάθισε. Δεξιά του ήταν ο Γιώργος Λεωνίδα και αριστερά του ο Θεόδωρος Δημητρίου (κατηγορούμενος 4), ο Λεονάρτο (κατηγορούμενος 2) και μετά ο Παναγιώτης και μετά ο Λούκας (κατηγορούμενος 1). Μετά το Λούκα δεν είχε κανένα, είχε τοίχο. Ο ίδιος άργησε να μπει στο γκαράζ. Δεν ήπιε ποτό. Έβλεπε ότι έβαζαν ποτό στο ποτήρι του Παναγιώτη και ο Παναγιώτης

έπινε μόνος του. Δεν απείλησε και δεν πίεσε τον Παναγιώτη να πει ποτό. Άκουσε ένα χωριανό του Παναγιώτη, να του λέει «πιέ το μεν τις φάεις» αλλά δεν ξέρει το όνομά του. Θυμάται ότι ο Παναγιώτης κρατούσε μια μπουκάλα και έπινε. Ο ίδιος δεν τον ενθάρρυνε. Ο Γιώργος Λεωνίδα και άλλοι φίλοι τον ενθάρρυναν λέγοντάς του «δείξε τους τι πάει να πει Τρούλλοι» για να απαντήσει αυτός και οι άλλοι τρεις κατηγορούμενοι «δείξε μας». Ο ίδιος δεν ασχολήθηκε άλλο. Δεν κορόιδευε κανένας τον Παναγιώτη. Οι χωριανοί του προσπαθούσαν να αποδείξουν ότι ο Παναγιώτης δεν μεθά. Όλοι έπιναν, ο ίδιος δεν κατανάλωσε αλκοόλ. Πρόσεξε ότι ο Παναγιώτης δεν ήταν καλά, του πήρε πίττα να φάει και νερό να πιεί αλλά δεν μπορούσε ούτε να φάει ούτε να πει. Βγήκε έξω. Μετά από λίγο είδε να τον βγάζουν έξω στο γρασίδι. Τον έβαλαν σε στάση πρώτων βοηθειών. Κάποιος είπε να καλέσουν ασθενοφόρο, άλλος είπε να τον βάλουν σε στάση πρώτων βοηθειών και ξέρουν τι να κάνουν. Τον άκουγαν που ροχάλιζε και νόμισαν ότι κοιμόταν. Σε κάποια στιγμή ο Γιώργος Λεωνίδα γύρισε το κεφάλι του Παναγιώτη. Τα χείλη του ήταν μωβ, από το στόμα του έβγαине κάτι όπως το σάλιο και κάτι κόκκινο από τη μύτη του. Τότε ήταν που αποφάσισαν να καλέσουν για βοήθεια.

Θεόδωρος Δημητρίου:

Το επίδικο βράδυ είχε πάει με άλλα άτομα στην πλατεία του χωριού Τρούλλοι. Μετά πήγαν στο σπίτι του Κωνσταντίνου Ζωνιά ο οποίος έκανε πάρτυ. Τους κάλεσε να κατεβούν. Πήγε στο γκαράζ και κάθισε στη μέση του τραπεζιού. Ο Παναγιώτης ήταν και αυτός στο τραπέζι. Δεξιά του Παναγιώτη καθόταν ο Λεονάρτο (κατηγορούμενος 2) μετά ο ίδιος και μετά ο Λεωνίδα. Στα αριστερά του Παναγιώτη καθόταν ο Λούκας (κατηγορούμενος 4). Ο Παναγιώτης του φάνηκε λίγο πιωμένος. Έβαλε σε

ποτήρια για σφηνάκια ουίσκι και πρόσφερε σε όλους. Τα ποτήρια με τα σφηνάκια ήταν πάνω στο τραπέζι και όποιος ήθελε έπαιρνε. Στον Παναγιώτη έδωσε ένα σφηνάκι. Είδε επίσης τον Παναγιώτη να παίρνει μια μπουκάλα με αλκοόλ και να πίνει από μέσα. Δεν αντιλήφθηκε τον Παναγιώτη να αρνείται να πιεί ποτό, όταν έφτασαν ήδη έπινε. Σε κάποια στιγμή βγήκε έξω. Άκουσε ότι ο Παναγιώτης έπεσε από την καρέκλα. Πήγε μέσα και βοήθησε να τον βγάλουν έξω. Δεν ήξερε τι να κάνει και άφησε τους άλλους να κάνουν ό,τι ήξεραν. Του έβαλαν και νερό στο πρόσωπο. Καθίσαν γύρω του. Όταν κατάλαβαν ότι δεν ήταν καλά κάλεσαν βοήθεια. Θυμάται ότι ήρθε ένας «μεγάλος άνθρωπος» και του έκανε πρώτες βοήθειες. Ο Παναγιώτης μέχρι να έρθει το ασθενοφόρο νομίζει ότι ήταν περίπου για μια ώρα στο γρασίδι.

Ήδη αναφέρω ότι οι κατηγορούμενοι επέλεξαν να κάνουν ανώμοτες δηλώσεις. Μεταφέρω το περιεχόμενό τους.

Ο 1ος κατηγορούμενος, ως ανώμοτη δήλωση, υιοθέτησε το περιεχόμενο των καταθέσεων που έδωσε στην αστυνομία. Δεν θα το επαναλάβω εφόσον αυτό καταγράφεται συνοπτικά πιο πάνω.

Ο 2ος κατηγορούμενος, ως ανώμοτη δήλωση, υιοθέτησε το περιεχόμενο των καταθέσεων που έδωσε στην αστυνομία. Δεν θα το επαναλάβω εφόσον αυτό καταγράφεται συνοπτικά πιο πάνω.

Ο 3ος κατηγορούμενος ετοίμασε ανώμοτη δήλωση (έγγραφο Σ) την οποία και διάβασε στο Δικαστήριο. Μεταφέρω συνοπτικά το περιεχόμενό της. Ξεκινά υιοθετώντας το περιεχόμενο των καταθέσεων που έχει δώσει στην αστυνομία (δεν το αναπαράγω εφόσον καταγράφεται αμέσως πιο πάνω) και περαιτέρω δηλώνει ότι στο επίδικο πάρτυ πήγε γύρω στις 23:00. Όταν έφτασε η διασκέδαση είχε ήδη αρχίσει και στο χώρο υπήρχαν

οινοπνευματώδη ποτά. Ο ίδιος δεν ήπια αλκοόλ. Στην αρχή ήταν στην αυλή. Το πάρτυ γινόταν στο γκαράζ. Μπήκε στο γκαράζ. Είδε τον Παναγιώτη να πίνει αλκοόλ και σε κάποια στιγμή έκανε κίνηση ότι δεν άντεχε άλλο. Τον έβγαλαν έξω στο γρασίδι μπρούμυτα με το κεφάλι του στο πλάι και μετά από 2-3 λεπτά τον έβαλαν σε στάση πρώτων βοηθειών. Μετά ο Παναγιώτης κοιμήθηκε στο γρασίδι και ροχάλιζε. Ο Γιώργος Λεωνίδα τον γύρισε και ο 3ος κατηγορούμενος είδε ότι τα χείλη του ήταν μωβ έβγαζε κάτι σαν σάλιο από το στόμα και κάτι κόκκινο από τη μύτη. Τηλεφώνησαν ασθενοφόρο και στη συνέχεια ανέλαβαν οι ειδικοί. Ισχυρίζεται ότι καμία σχέση έχει με το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται και ότι πραγματικά λυπάται για ό,τι συνέβη στον Παναγιώτη.

Ο 4ος κατηγορούμενος ως ανώμοτη δήλωση είπε τα εξής: *«Λυπάμαι πολύ για το συμβάν. Εκείνο το βράδυ περάσαμε πολύ δύσκολα. Είμαι αθώος.»*

Ως ήδη αναφέρω οι κατηγορούμενοι άσκησαν το δικαίωμά τους και έκαναν δήλωση χωρίς όρκο, υιοθετώντας, οι τρεις από αυτούς το περιεχόμενο των καταθέσεών τους. Αναφαίρετο και αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα. Σύμφωνα με τις επιταγές της νομολογίας, ο χαρακτήρας της χωρίς όρκο δήλωσης είναι μάλλον πειστικής παρά αποδεικτικής αξίας, εφόσον δεν δύναται να τεκμηριώσει ή αποδείξει γεγονότα τα οποία δεν στοιχειοθετούνται από το σύνολο του μαρτυρικού υλικού, δύναται όμως να επεξηγήσει αποδεδειγμένα γεγονότα. Σχετικές είναι, μεταξύ άλλων, οι *Anastassiades v. The Republic (1977) 2 C.L.R. 97*, και *Θεοχάρους Κρίνος v. Κυπριακής Δημοκρατίας (2008) 2 ΑΑΔ 22*.

Εφόσον, ως η νομολογία η ανώμοτη δήλωση δεν μπορεί να χρησιμεύσει για να αποδείξει γεγονότα τα οποία δεν έχουν ήδη αποδειχθεί (*Πολύβιος Σίφουνας κ.ά. v. Αστυνομίας (2007) 2 Α.Α.Δ. 91*), όπου η ανώμοτη δήλωση

κατηγορουμένου αφορά σε κατάθεση που έδωσε, θα την προσεγγίσω ως οι αρχές που διέπουν τις καταθέσεις.

Σε σχέση με το πως προσεγγίζονται καταθέσεις των κατηγορουμένων, σχετική εμπειριστατωμένη και καθόλα διαφωτιστική ανάλυση υπάρχει στην απόφαση του Κακουργιοδικείου Λάρνακας/Αμμοχώστου στην *Υπόθεση Αρ. 2223/16 Δημοκρατία ν. Κωνσταντίνου κ.α. ημερ. 21/3/2019*, από την οποία παραθέτω το πιο κάτω απόσπασμα το οποίο και υιοθετώ πλήρως και θα είναι και σύμφωνα με αυτό η προσέγγιση των καταθέσεων και των ανώμοτων δηλώσεων των κατηγορουμένων:

«Ως προς τον τρόπο προσέγγισης της κατάθεσης ενός κατηγορούμενου, παραπέμπουμε στην υπόθεση *Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 109*, σύμφωνα με την οποία κάθε μέρος της κατάθεσης λαμβάνεται υπόψη και εκτιμάται και ως προς την αλήθεια των ισχυρισμών που προβάλλονται. Το δικαστήριο είναι ελεύθερο και μπορεί να αποδώσει τη βαρύτητα που κρίνει ότι επιβάλλεται σε διαφορετικά μέρη της κατάθεσης. Το βάρος που θα αποδοθεί είναι στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου. Λάβαμε επίσης υπόψη μας ότι καταθέσεις που γίνονται από ένα κατηγορούμενο είτε προς την αστυνομία είτε προς άλλα πρόσωπα δεν αποτελούν αποδεικτική μαρτυρία εναντίον του συγκατηγορούμενου, εκτός αν ο συγκατηγορούμενος έχει ρητά ή συμπερασματικά υιοθετήσει τις καταθέσεις και τις μετατρέψει σε δικές του (*Miliotis v. Police (1971) 2 CLR 292*, *Nestoros v. Republic (1961) CLR 217*, *Vrakas and Another v. Republic (1973) 2 CLR 139*, *Κίτα ν. Δημοκρατίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 209, 212* και *Malik κ.ά. ν. Δημοκρατίας (2006) 2 Α.Α.Δ. 36, 45*). Τέλος και σε ότι αφορά την

χωρίς όρκο κατάθεση ενός κατηγορούμενου στο Δικαστήριο με την οποία ενοχοποιεί ένα συγκατηγορούμενο, δεν παραγνωρίζουμε ότι δεν έχει καμία αποδεικτική αξία εναντίον του συγκατηγορούμενου (Χαραλάμπους κ.ά ν. Δημοκρατίας, Ποιν. Έφεση 96/2016, ημερ.28.11.17).»

Οι καταθέσεις που έδωσε ο κατηγορούμενος 1 και υιοθέτησε ως την ανώμοτη δήλωση του, δεν είναι επεξηγηματικές των διαπιστώσεων του Δικαστηρίου. Αντιθέτως, επιχειρεί να επεξηγήσει γεγονότα τα οποία είναι σε σύγκρουση με μαρτυρία που έχει αξιολογηθεί και έχει γίνει αποδεκτή. Μάλιστα αναφέρεται σε γεγονότα τα οποία δεν προώθησε με οποιαδήποτε υποβολή (για ό,τι σημασία θα είχε αυτό) αλλά και στα οποία ουδείς μάρτυρας αναφέρθηκε. Συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι όταν έφτασαν ο Παναγιώτης ήταν έξω πεσμένος στο έδαφος και του πετούσαν καρέκλες. Ουδείς μάρτυρας αναφέρεται σε τέτοιο περιστατικό, ουδείς μάρτυρας ερωτήθηκε σχετικά. Όλη η μαρτυρία συγκλίνει στο ότι ο Παναγιώτης ήταν μέσα στο γκαράζ.

Περαιτέρω, ισχυρισμός του, ότι ο ίδιος επιχειρήσε να κατεβάσει την μπουκάλα που ο κατηγορούμενος 2 έδινε στον Παναγιώτη να πιεί δεν είναι αποδεκτός, δεν επεξηγεί διαπιστώσεις αλλά είναι σε σύγκρουση τόσο με αυτές όσο και με το ίδιο το οπτικοακουστικό υλικό, στο οποίο δεν φαίνεται να προσπαθεί να σταματήσει την κατανάλωση αλκοόλ από τον Παναγιώτη. Βλέπει τον κατηγορούμενο 2 να ποτίζει, κυριολεκτικά, τον Παναγιώτη αλκοόλ μέσα από την μπουκάλα και αφού ικανοποιείται την κατεβάζει και δηλώνει χαμογελαστός ότι ο Παναγιώτης είναι «νοκ άουτ». Η δήλωση του δε γίνεται με καμία ανησυχία, η οποία θα ήταν αναμενόμενη αν κατέβαζε τη μπουκάλα για να σταματήσει την κατανάλωση αλκοόλ. Ισχυρίζεται δε ότι στην προσπάθεια του αυτή

συνάντησε αντίσταση από τον Παναγιώτη και τον κατηγορούμενο 2, ισχυρισμός ο οποίος δεν ανταποκρίνεται στις διαπιστώσεις αλλά και στα ίδια τα γεγονότα όπως απαθανάτιστηκαν στο βίντεο. Εντός του πιο πάνω πλαισίου και με δεδομένη τη σχετική νομολογία η ανώμοτη δήλωση του δεν έχει οποιαδήποτε αποδεικτική αξία.

Περαιτέρω και έχοντας, επαναλαμβάνω, πλήρη επίγνωση των αρχών που διέπουν το ζήτημα της ανώμοτης δήλωσης αλλά και το πως προσεγγίζονται οι καταθέσεις κατηγορουμένων, συνεχίζω με τον κατηγορούμενο 2. Ο κατηγορούμενος 2 έχει υιοθετήσει το περιεχόμενο των καταθέσεων του ως τη χωρίς όρκο δήλωσή του. Στην ανακριτική κατάθεση του (τεκμήριο 6) η απάντηση του στην ερώτηση 19, δείχνει ότι με την είσοδό του στο πάρτυ κορόιδεψε τους παρευρισκόμενους ότι δεν πίνουν ποτό για να πάρουν απάντηση ότι ο Παναγιώτης «σώννει» (αντέχει δηλαδή) ποτό και ως ακολούθως στην ίδια απάντηση 19 δηλώνει ότι *«είπαμε του Παναγιώτη έλα να δούμε πόσο σώννεις»*. Το πιο πάνω γεγονός, ότι δηλαδή είχε σκοπό να προκαλέσει την κατανάλωση αλκοόλ από τον Παναγιώτη για να δει πόσο ποτό αντέχει, πέραν του ότι συνιστά διαπίστωση του Δικαστηρίου ως αυτή αβίαστα προκύπτει από το σύνολο της μαρτυρίας, είναι γεγονός το οποίο επεξηγείται και από την ανώμοτη δήλωση του κατηγορουμένου 2 στην οποία ο εν λόγω κατηγορούμενος εξηγεί το λόγο που πρότεινε στον Παναγιώτη να δει πόσο ποτό «σώννει». Ιδωμένη εντός του πιο πάνω πλαισίου η ανώμοτη δήλωσή του, επεξηγεί το συμπέρασμα του Δικαστηρίου ως προς την πρόθεση να ελεχθούν οι αντοχές του Παναγιώτη στην κατανάλωση ποτού.

Ο κατηγορούμενος 3 επίσης υιοθετεί τη γραπτή κατάθεσή του, στην οποία αναφέρεται στο τι έκανε το επίδικο βράδυ. Οι περισσότεροι από τους

μάρτυρες κατηγορίας είτε δεν αναφέρονται στον εν λόγω κατηγορούμενο είτε ρητά τον αποκλείουν από το γκαράζ (όπου βρισκόταν ο Παναγιώτης). Οι αναφορές του στην κατάθεσή του, η οποία είναι μέρος της ανώμοτης δήλωσής του, είναι όντως επεξηγηματικές των διαπιστώσεων του Δικαστηρίου και δε συγκρούονται με αυτές.

Ο κατηγορούμενος 4 δεν υιοθέτησε την κατάθεσή του ως μέρος της ανώμοτης δήλωσής του. Ενώπιον του Δικαστηρίου δήλωσε αθώος.

Μετά την καταγραφή και την αξιολόγηση της μαρτυρίας, επαναλαμβάνω και επισημαίνω ξανά ότι, τα γεγονότα που έχουν λάβει χώρα στην ουσία τους δεν αμφισβητούνται. Μεγάλο μέρος του μαρτυρικού υλικού είτε έχει κατατεθεί χωρίς ένσταση ως τεκμήριο είτε έχει δηλωθεί ως παραδεκτό γεγονός, η δε αντεξέταση των μαρτύρων κατηγορίας έγινε σε σχέση με επιμέρους ζητήματα, αλλά όχι ως προς τα ίδια τα γεγονότα. Εκείνο επίσης που θα ήθελα να αναδείξω ως προς τη μαρτυρία των παρευρισκόμενων στο πάρτυ, είναι πως όλοι αναφέρθηκαν στο γεγονός ότι οι παρευρισκόμενοι είπαν στους «ξενοχωρίτες» ότι ο Παναγιώτης αντέχει ποτό και ότι οι «ξενοχωρίτες» του είπαν να τους δείξει πόσο ποτό αντέχει και μετά οι τρεις από αυτούς -κατηγορούμενοι 1, 2 και 4- κάθισαν δίπλα του και του έβαζαν ποτό για να δουν πόσο αντέχει. Όλοι υποστήριζαν ότι κανείς δεν κορόιδευε τον Παναγιώτη, πλην των MK8, MK17 και MK18. Ο MK8 είπε ότι γνώριζε ότι τον κορόιδευαν αν και αρνήθηκε ότι κορόιδεψε κάποιος τον Παναγιώτη το επίδικο βράδυ. Η MK17 είπε ότι από όσα είδε αντιλήφθηκε ότι κορόιδευαν τον Παναγιώτη και η MK18 είπε ότι γνωρίζει ότι στο σχολείο κορόιδευαν τον Παναγιώτη για το στήθος του. Οι υπόλοιποι μάρτυρες απαντούν αρνητικά όταν ερωτώνται για τέτοιο ενδεχόμενο, απάντηση όμως η οποία διαψεύδεται από τα βίντεο με

αριθμό 1, 2 και 4. Βίντεο τα οποία αφορούν χρονικό διάστημα προγενέστερο και παλαιότερα γεγονότα, στα οποία φαίνεται ότι ο Παναγιώτης υπήρξε θύμα χλευασμού των «φίλων» του. Τον Παναγιώτη τον κορόιδευαν οι «φίλοι» του σε χρονικά διαστήματα και πριν από το πάρτυ. Του έκαναν πράγματα για να γελάνε (ενδεικτικό το περιεχόμενο όλων των βίντεο ως το Τεκμήριο 16). Αυτό δυστυχώς συνέβη και το επίδικο βράδυ. Οι καλεσμένοι κορόιδευαν τον Παναγιώτη. Όταν έφτασαν οι κατηγορούμενοι και κορόιδεψαν τους καλεσμένους ότι δεν πίνουν, αυτοί έβαλαν μπροστά τον Παναγιώτη. Επομένως δεν μπορούν οι μάρτυρες-καλεσμένοι να ισχυρίζονται ότι ουδείς κορόιδευε τον Παναγιώτη. Βέβαια τονίζω ότι, αυτή τους η άρνηση δεν καθιστά τη μαρτυρία τους αναξιόπιστη στο σύνολό της και δεν επηρεάζει τις διαπιστώσεις του Δικαστηρίου ως αυτές προκύπτουν από την αξιολόγηση της μαρτυρίας εκάστου μάρτυρα. Είναι κατανοητό μετά από την τραγική πορεία των γεγονότων να είναι όλοι απρόθυμοι να παραδεχτούν ότι κορόιδευαν τον Παναγιώτη. Το γεγονός αυτό όμως δεν επηρεάζει καθόλου την υπόλοιπη μαρτυρία, εφόσον όλοι οι μάρτυρες καλεσμένοι στο πάρτι δήλωσαν στο περίπου τα ίδια πράγματα σε σχέση με το ρόλο των κατηγορουμένων (δηλαδή ότι οι κατηγορούμενοι 1,2 και 4 κάθισαν δίπλα από τον Παναγιώτη του έδιναν αλκοόλ και επέβλεπαν την κατανάλωση ενώ σε σχέση με τον κατηγορούμενο 3 οι μάρτυρες-καλεσμένοι είτε δεν αναφέρονται καθόλου σε αυτόν είτε τον τοποθετούν την περισσότερη ώρα έξω).

Από το σύνολο της μαρτυρίας είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 κάθισαν δίπλα από τον Παναγιώτη και του σέρβιραν ποτό, ελέγχοντας τις αντοχές του με κορύφωση τη στιγμή που ο κατηγορούμενος 2 του έβαλε μπουκάλα στο στόμα και ο κατηγορούμενος

4 αμέσως μετά του έδωσε ένα ακόμα σφηνάκι να πιεί. Μετά μάλιστα έλεγξαν τον άτυχο Παναγιώτη και δήλωσαν ότι είναι «νοκ άουτ». Άμα την πιο πάνω διαπίστωσή τους, τον άφησαν εκεί αβοήθητο μέχρι τη στιγμή που έπεσε και τον έβγαλαν έξω στο γρασίδι. Ακόμα και εκείνη τη στιγμή αντί να ενδιαφερθούν για την πορεία της υγείας του έπαιζαν «θάρρος ή αλήθεια», πάνω από τον ξαπλωμένο και αβοήθητο φίλο τους, με τον κατηγορούμενο 1 να φιλά τον Παναγιώτη στο στόμα, την ίδια ακριβώς στιγμή που ο Παναγιώτης διένυε τα τελευταία λεπτά της σύντομης ζωής του.

Οι διαπιστώσεις ήδη καταγράφονται πιο πάνω και έγιναν άμα την καταγραφή της μαρτυρίας. Συνοψίζοντας, από τη μαρτυρία ως έχει αξιολογηθεί, από τα τεκμήρια αλλά και από τα παραδεκτά γεγονότα, μπορώ με ασφάλεια να προχωρήσω, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα ουσιαστικά ευρήματα:

1. Στις 14/4/2019 ο Κωνσταντίνος Ζωνίας έκανε πάρτυ στο σπίτι του στο χωριό Τρούλλοι. Το πάρτυ γινότανε μέσα στο γκαράζ. Έξω είχε χώρο με γρασίδι. Στο πάρτυ προσφέρθηκε αλκοόλ. Δεν υπήρχε επίβλεψη από ενήλικα.
2. Καλεσμένος, μεταξύ άλλων, ήταν ο ανήλικος Παναγιώτης Στεφανή, ο οποίος βρισκόταν μέσα στο γκαράζ. Στο πάρτυ παρόντες, μεταξύ άλλων, ήταν οι MK8, MK9, MK10, MK11, MK12, MK13, MK14, MK16, MK17 και MK18.
3. Μετά τις 23:00 λήφθηκε πληροφορία ότι άτομα από άλλο χωριό ήταν στην πλατεία του χωριού τους. Επειδή εκεί ήταν τα ξύλα για τη «λαμπρατζιά» για το Πάσχα, άτομα από το πάρτυ έφυγαν και πήγαν στην πλατεία του χωριού. Εκεί υπήρχαν άτομα από άλλο

χωριό, μεταξύ των οποίων και οι κατηγορούμενοι. Οι καλεσμένοι στο πάρτυ έφυγαν και επέστρεψαν στο πάρτυ. Οι κατηγορούμενοι πήγαν στο σπίτι όπου γινότανε το πάρτυ γύρω στις 23:30. Ο εορτάζοντας ΜΚ8 τους κάλεσε στο σπίτι να τους κεράσει.

4. Ο Παναγιώτης πριν την άφιξη των κατηγορουμένων κατανάλωνε αλκοόλ.
5. Σχεδόν όλοι οι μάρτυρες κατηγορίας άκουσαν αναφορές ως προς το ότι ο Παναγιώτης αντέχει το ποτό: *«το ποτό που σώννει ο Παναγιώτης εν το σώννει άλλος»* και *«δείξε τους τι θα πει Τρούλλοι»*. Και οι τέσσερις κατηγορούμενοι είπαν στον Παναγιώτη να τους δείξει πόσο αλκοόλ αντέχει να καταναλώσει.
6. Οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 κάθισαν δίπλα στον Παναγιώτη, με σκοπό να ελέγξουν τις αντοχές του στο ποτό και για δουν πόσο ποτό αντέχει. Του έβαλαν μεγάλο αριθμό από σφηνάκια μπροστά του παρακινώντας τον να πιει, δηλαδή λέγοντας του *«πιες, πιες, πιες»*. Ο Παναγιώτης σε μικρό χρονικό διάστημα κατανάλωσε μεγάλη ποσότητα από σφηνάκια. Ακολούθως ο κατηγορούμενος 2 έβαλε μπουκάλα με αλκοόλ στο στόμα του Παναγιώτη ο οποίος κατανάλωσε μεγάλη ποσότητα από το περιεχόμενό της (βλ. βίντεο υπ' αριθμό 5 στο τεκμήριο 16 και σχετικές αναφορές του Δικαστηρίου σε σχέση με το εν λόγω βίντεο). Ο Παναγιώτης έδειξε με τα χέρια του ότι δεν μπορεί να πιεί άλλο. Ο κατηγορούμενος 1, χαμογελώντας, είπε στον κατηγορούμενο 2 ότι ο Παναγιώτης είναι *«νοκ άουτ»*. Ο κατηγορούμενος 2 συμφώνησε και μετά ο κατηγορούμενος 1 ανακοίνωσε στους παρευρισκόμενους, επίσης χαμογελώντας ότι ο Παναγιώτης είναι *«νοκ άουτ»*. Αμέσως μετά ο

κατηγορούμενος 4 πήρε ακόμα ένα μικρό ποτήρι (σφηνάκι) και το έβαλε στο στόμα του Παναγιώτη. Μόλις του το έδωσε πέταξε το ποτήρι με το σφηνάκι κάτω. Ο κατηγορούμενος 1 επιβεβαιώνει εκ νέου ότι ο Παναγιώτης είναι «πίττα» (βλ. σχετικά βίντεο υπ' αριθμό 6 στο τεκμήριο 16 και σχετικές αναφορές του Δικαστηρίου στο εν λόγω βίντεο). Μετά ο Παναγιώτης δεν κατανάλωσε άλλο αλκοόλ. Το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος 4 του έδωσε το τελευταίο σφηνάκι συνάγεται από τη μαρτυρία της MK18 η οποία ανέφερε ότι είδε τον κατηγορούμενο 4 να βάζει στο στόμα του Παναγιώτη ένα σφηνάκι και να το πετά με «μάγκικο τρόπο», κάτι το οποίο υποστηρίζεται από βίντεο 6. Η συμπεριφορά των κατηγορουμένων 1, 2 και 4 ήταν μια ενιαία συμπεριφορά η οποία διήρκησε από την άφιξη τους στο πάρτυ μέχρι και την ώρα που ο Παναγιώτης δεν άντεξε και τον έβγαλαν έξω (περίπου από τις 23:30 μέχρι περίπου τις 00:30). Συντονισμένα και συνεργαζόμενοι προκάλεσαν την κατανάλωση μεγάλης ποσότητας αλκοόλ από τον Παναγιώτη με σκοπό να δουν τις αντοχές του.

7. Ο Παναγιώτης επιχειρεί να σηκωθεί και χτυπά το κεφάλι του στον τοίχο. Τον έβγαλαν έξω από το γκαράζ και τον ξάπλωσαν στο γρασίδι. Ενώσω ο Παναγιώτης ήταν ξαπλωμένος στο γρασίδι κάποιοι από τους καλεσμένους παίζουν δίπλα του το παιχνίδι «θάρρος ή αλήθεια». Ο κατηγορούμενος 1 διαλέγει την επιλογή «θάρρος» και φιλά τον ξαπλωμένο Παναγιώτη στο στόμα, χωρίς την έγκρισή του.
8. Καλεσμένοι αντιλαμβάνονται ότι βγαίνουν υγρά από το στόμα και τη μύτη του Παναγιώτη. Ζητούν βοήθεια. Έφτασαν στο χώρο οι MK1

και ΜΚ2, οι οποίοι έδωσαν τις πρώτες βοήθειες και κάλεσαν ασθενοφόρο. Το ασθενοφόρο φτάνει. Ο Παναγιώτης μεταφέρεται στο νοσοκομείο. Ο Παναγιώτης είναι νεκρός. Αιτία θανάτου η ασφυξία εξ εισροφήσεως εμεσμάτων συνέπεια οξείας αλκοολικής δηλητηρίασης.

9. Ο κατηγορούμενος 3 δεν ήταν όλο το χρονικό διάστημα μέσα στο γκαράζ και δεν αναφέρεται από τους μάρτυρες να συμμετέχει στις πράξεις των κατηγορουμένων 1,2 και 4. Από την όλη διαθέσιμη μαρτυρία ενώπιον μου ως αυτή αξιολογήθηκε για τη μόνη ανάμιξη του κατηγορουμένου 3 για την οποία μπορώ με ασφάλεια να προβώ σε εύρημα είναι πρώτον η αρχική δήλωσή του στον Παναγιώτη να δείξει πόσο ποτό αντέχει και δεύτερον ως η ΜΚ18 είπε και ως φαίνεται από το βίντεο αριθμός 5, μαζί με τους άλλους καλεσμένους έλεγε «πιες, πιες» στον Παναγιώτη.
10. Ο Παναγιώτης τύγγανε πειραγμάτων και τον κορόιδευαν, όπως φαίνεται από το περιεχόμενο των βίντεο (ως αυτό περιγράφεται στο Τεκμήριο 16). Το ίδιο έγινε και το επίδικο βράδυ. Κορόιδευαν τον Παναγιώτη. Όλα ξεκίνησαν άμα την άφιξη των κατηγορουμένων στο πάρτυ. Πριν, ως η μαρτυρία κανείς δεν ασχολείτο με τον Παναγιώτη.
11. Σχεδόν όλοι οι παρευρισκόμενοι (συμπεριλαμβανομένου και του κατηγορουμένου 3) διασκέδαζαν με τα όσα έκαναν οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 στον Παναγιώτη.

Εκείνο που στην ουσία χρήζει εξέτασης, είναι κατά πόσον τα γεγονότα που έχουν συμβεί δύνανται να υπαχθούν εντός του γράμματος των επίδικων

νομοθετικών διατάξεων και να στοιχειοθετήσουν το αδίκημα το οποίο αποδίδεται στους κατηγορούμενους.

Το άρθρο για το οποίο κατηγορούνται οι τέσσερις κατηγορούμενοι, σύμφωνα με την έκθεση Αδικήματος είναι τα άρθρα 20, 210 και 211 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Παραθέτω αμέσως πιο κάτω τα άρθρα 210 και 211:

«210. Όποιος, λόγω αλόγιστης, απερίσκεπτης, ή επικίνδυνης πράξης ή συμπεριφοράς, που δεν ανάγεται σε υπαίτια αμέλεια, χωρίς πρόθεση επιφέρει το θάνατο άλλου προσώπου, είναι ένοχος αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης υπόκειται σε φυλάκιση μέχρι τεσσάρων χρόνων ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες πεντακόσιες λίρες.

211. Κάποιο πρόσωπο θεωρείται ότι επέφερε θάνατο άλλου, αν και η πράξη του δεν είναι η άμεση ή η μόνη αιτία από την οποία προήλθε ο θάνατος σε οποιοδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) αν προξενήσει σε άλλον σωματική βλάβη η οποία προκαλεί χειρουργική ή άλλη ιατρική θεραπεία που επιφέρει θάνατο. Σε αυτή την περίπτωση είναι αδιάφορο κατά πόσο η θεραπεία ήταν η κατάλληλη ή εσφαλμένη, αν αυτή εφαρμόστηκε καλή τη πίστει και με τη συνηθισμένη επιστημονική γνώση και δεξιότητα όχι λιγότερο όμως εκείνος που προξένησε τη σωματική βλάβη δεν θεωρείται ότι επέφερε το θάνατο, αν η θεραπεία, η οποία ήταν η άμεση αιτία του θανάτου, δεν εφαρμόστηκε καλή τη πίστει ή εφαρμόστηκε μεν καλή τη πίστει χωρίς όμως με τη συνηθισμένη επιστημονική γνώση ή δεξιότητα

(β) αν πρόξενήσει σε άλλο σωματική βλάβη, η οποία δεν θα επέφερε το θάνατο αν το πρόσωπο που έχει βλαφτεί υπέβαλλε τον εαυτό του στην κατάλληλη χειρουργική ή άλλη ιατρική θεραπεία ή αν ελάμβανε τις κατάλληλες προφυλάξεις ως προς τον τρόπο διαβίωσης του

(γ) αν με την άσκηση ή με την απειλή βίας αναγκάσει άλλο στη διενέργεια πράξης η οποία επιφέρει το δικό του θάνατο, εφόσον η πράξη ήταν τρόπος ο οποίος, κάτω από τις περιστάσεις, ηδύνατο να θεωρηθεί από τον παρόντα ως φυσικός, για την αποφυγή τέτοιας βίας ή απειλών

(δ) αν με πράξη ή παράλειψη επιτάχυνε το θάνατο προσώπου που πάσχει από ασθένεια ή βλάβη η οποία ανεξάρτητα από τέτοια πράξη ή παράλειψη θα επέφερε θάνατο

(ε) αν η τέτοια πράξη ή παράλειψη δεν θα επέφερε το θάνατο, εκτός αν συνακολουθείτο από πράξη ή παράλειψη αυτού που φονεύτηκε ή άλλων προσώπων.»

Τα συστατικά στοιχεία, ό,τι δηλαδή απαιτείται να αποδειχθεί ότι η μαρτυρία που έχει δοθεί αποκαλύπτει είναι ότι υπήρξε θάνατος ο οποίος οφείλεται:

- Αλόγιστη ή Απερίσκεπτη ή Επικίνδυνη πράξη ή συμπεριφορά (διαζευκτικός τρόπος τέλεσης), η οποία έγινε,
- Χωρίς υπαίτια αμέλεια και χωρίς πρόθεση.

Η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε σειρά αποφάσεων έχει ασχοληθεί με το αδίκημα του πιο πάνω άρθρου και έχει ερμηνεύσει τόσο

το τι είναι αλόγιστη ή απερίσκεπτη ή επικίνδυνη πράξη αλλά και το εύρος της αμέλειας που απαιτείται.

Το άρθρο 210 αναφέρεται σε πράξη η οποία γίνεται χωρίς υπαίτια αμέλεια, μια και σε αυτή την περίπτωση ευρισκόμαστε προ άλλου αδικήματος, αυτού του άρθρου 205 του Κεφ.154. Στην υπόθεση *Μαυρομμάτης ν. Αστυνομίας*, (1996), 2 ΑΑΔ 69, στη σελίδα 73 και επομένη, γίνεται ανάλυση του επιπέδου αμέλειας που απαιτεί το άρθρο 205 Κεφ. 154 (culpable negligence) συγκριτικά με αυτή του άρθρου 210 Κεφ. 154 (gross negligence) και ξεκαθαρίζεται ότι η ποινική αμέλεια που απαιτείται:

«είναι μικρότερου βαθμού από την υπαίτια αμέλεια, μεγαλύτερου όμως για την αμέλεια που απαιτείται για να στοιχειοθετηθεί ευθύνη για το αδίκημα της οδήγησης χωρίς τη δέουσα προσοχή και φροντίδα, αμέλεια που βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με την αστική αμέλεια (civil law negligence).»

Στην πιο πάνω απόφαση καθίσταται σαφές ότι σε κάθε περίπτωση ο απαιτούμενος βαθμός αμέλειας για το άρθρο 210 είναι ψηλός.

Ήδη επισημαίνω πιο πάνω ότι σε σχέση με το πρώτο συστατικό, ήτοι αλόγιστη, επικίνδυνη, απερίσκεπτη πράξη είναι διαζευκτικός ο τρόπος τέλεσης. Σε σειρά αποφάσεων όπως οι *SAVENCU ν. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ*, Ποινική Έφεση Αρ. 194/2019, 9/7/2020, *Πέτρου ν. Αστυνομίας* (1994) 2 ΑΑΔ 233, *Σάββα ν. Αστυνομίας* (2000) 2 ΑΑΔ 115, *Γενικός Εισαγγελέας ν. Χρυσοστόμου* (Αρ. 1) (2002) 2 ΑΑΔ 473, *Παφίτης ν. Αστυνομίας* (2013) 2 ΑΑΔ 762, *Ιωάννου ν. Αστυνομίας* (2014) 2 ΑΑΔ 615, *Φιντανάκης ν. Αστυνομίας* (2014) 2 ΑΑΔ 695 και *Συλλούρη ν. Αστυνομίας*, Ποιν. Εφέσεις Αρ. 189/2016 και 190/2016, ημερ. 20.12.2016) αναφέρονται τα συστατικά

στοιχεία του αδικήματος και καθίσταται σαφές ότι τα πιο πάνω συστατικά στοιχεία πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά και διαδοχικά προκειμένου να τεκμηριωθεί το αδίκημα. Δηλαδή πρώτα διαπιστώνεται η πράξη ή η συμπεριφορά η οποία χαρακτηρίζεται ως αλόγιστη ή απερίσκεπτη ή επικίνδυνη. Ακολούθως εξετάζεται, επιβεβαιώνεται μάλλον, η υποκειμενική υπόσταση (όχι υπαίτια αμέλεια και χωρίς πρόθεση). Τέλος, συναρτώνται τα πιο πάνω με το αποτέλεσμα, το θάνατο άλλου. Δηλαδή ο θάνατος θα πρέπει να είναι το άμεσο ή έμμεσο αποτέλεσμα της χαρακτηριζόμενης ως επικίνδυνης/αλόγιστης/απερίσκεπτης πράξης ή συμπεριφοράς (αιτιώδης συνάφεια). Παραθέτω δε το πιο κάτω απόσπασμα από την υπόθεση *ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ν. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ, Ποινική Έφεση Αρ. 221/2018, 26/3/2019*:

«Όπως ορθά επεσήμανε το πρωτόδικο Δικαστήριο, ουσιαστική προϋπόθεση για απόδειξη κατηγορίας κατά παράβαση του άρθρου 210, αποτελεί η θεμελίωση αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της αλόγιστης ή επικίνδυνης πράξης ή συμπεριφοράς με το θάνατο του θύματος.»

Επίσης, στην *Μάριος Ιωάννου ν. Αστυνομίας, Ποιν. Έφεση 52/2011, 29/78/2014*, σε σχέση με το αδίκημα του άρθρου 210 Κεφ.154 λέχθηκαν τα ακόλουθα:

«Το Δικαστήριο καλείτο να ερμηνεύσει το άρθρο 210 του Π.Κ. στη βάση των γεγονότων της υπόθεσης για να καθορίσει ποιες πράξεις ή παραλείψεις του εφεσείοντα συνιστούσαν αλόγιστη ή επικίνδυνη πράξη (άρθρο 210 του Π.Κ.)»

Εκείνο που καλείται να διερευνήσει το Δικαστήριο όταν εξετάζει κατηγορία που αφορά το αδίκημα αυτό είναι κατά πόσο κάτω από τις

συνθήκες που επήλθε ο θάνατος, ως μαρτυρία ενώπιόν του, οι κατηγορούμενοι προκάλεσαν το θάνατο του θύματος λόγω αλόγιστης, απερίσκεπτης ή επικίνδυνης πράξης ή συμπεριφοράς.

Εδώ γεννάται το ερώτημα ποια πράξη δύναται να χαρακτηριστεί επικίνδυνη, απερίσκεπτη ή αλόγιστη. Στην υπόθεση *Πέτρου ν. Αστυνομίας (1994) 2 ΑΑΔ 233*, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Το άρθρο δεν καθορίζει κριτήρια ως προς το τι αποτελεί αλόγιστη ή επικίνδυνη πράξη και αφήνεται στο Δικαστήριο να ερμηνεύσει το νομοθέτημα με βάση τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης. Σε σχέση με επικίνδυνη οδήγηση, σύμφωνα με τη νομολογία, απαιτείται τουλάχιστο απόδειξη κάποιας παράλειψης ή λάθους (fault) εκ μέρους του οδηγού.

Στην αγγλική απόφαση *R. v. Gosney (1971) 55 Cr. App. R.502* σε σχέση με κατηγορία επικίνδυνης οδήγησης αναφέρεται ό τι: *«fault certainly does not necessarily involve deliberate misconduct or recklessness or intention to drive in a manner inconsistent with proper standards of driving. Fault involves a failure; a falling below the care or skill of a competent and experienced driver, in relation to the manner of the driving and to the relevant circumstances of the case.»*

Ήδη αναφέρω ότι η αλόγιστη, απερίσκεπτη ή επικίνδυνη πράξη ή συμπεριφορά υποδηλώνουν διαζευκτικούς τρόπους διάπραξης του ιδίου αδικήματος (βλ. *Ζυπιτής κ.α ν. Αστυνομίας (2003) 2 ΑΑΔ 220,230*). Έχουν δε ερμηνευθεί από τη νομολογία σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως αυτές καταγράφονται πιο πάνω. Η νομολογία διαχωρίζει μεταξύ του όρου επικίνδυνη και του όρου αλόγιστη ή απερίσκεπτη. Οι

έννοιες αλόγιστη και απερίσκεπτη ταυτίστηκαν με τον όρο «recklessness» (*Μαυρομμάτης ν. Αστυνομίας (1996) 2 ΑΑΔ 69*). Το Δικαστήριο επομένως μπορεί να καταδικάσει κατηγορούμενο είτε για απερίσκεπτη ή αλόγιστη πράξη είτε για επικίνδυνη πράξη (βλ. *Πέτρου ν. Αστυνομίας (1994) 2 ΑΑΔ 233*).

Ως η νομολογία έχει ερμηνεύσει αλόγιστη είναι η πράξη ή συμπεριφορά η οποία δεν είναι υπό τις περιστάσεις λελογισμένη ή απόρροια της κοινής λογικής (*Ζυπιτής ν. Αστυνομίας (2003) 2 Α.Α.Δ. 220, Clarke Stephen John ν. Αστυνομίας (2008) 2 ΑΑΔ 734*).

Σε σχέση με τον όρο επικίνδυνη, στην υπόθεση *Μαρίνου Ιωάννου ν. Δημοκρατίας, Π.Ε.140/2014, 8/4/2015* διευκρινίστηκε πως ό,τι ενδιαφέρει για στοιχειοθέτηση του αδικήματος του άρθρου του 210 του Κεφ. 154 είναι η αντίληψη του κινδύνου ως μιας δυνατότητας («possibility») παρά πραγματικής ή ουσιαστικής πιθανότητας («probability»):

«Στην Κύπρο, τέτοια ερμηνευτική μέθοδος είναι χρήσιμη, αν όχι αναγκαία, λόγω της διαβάθμισης που δημιουργεί ο δικός μας Κώδικας. Υπ'αυτή την έννοια, ο όρος «δυνατότητα» («possibility») παραπέμπει στο άρθρο 210 ΠΚ και ο όρος «πραγματική ή ουσιαστική πιθανότητα» («probability») στο άρθρο 205 ΠΚ. »

Επομένως, όταν πρόκειται για το άρθρο 210 του Κεφ. 154 και προκειμένου να διαπιστωθεί το επικίνδυνό, η πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης απαιτεί μόνο την πιθανότητα κινδύνου. Οτιδήποτε περισσότερο όπως αντίληψη του κινδύνου και ενσυνείδητη ανάληψή του παραπέμπει στην υπαίτια αμέλεια του άρθρου 205 Του Κεφ.154.

Προκειμένου να εξεταστεί ποια είναι η επικίνδυνη ή απερίσκεπτη ή αλόγιστη πράξη που αποδίδεται στους κατηγορούμενους, πυξίδα είναι οι λεπτομέρειες του αδικήματος που αντιμετωπίζουν. Τις καταγράφω πιο κάτω:

«Οι κατηγορούμενοι στις 14/4/2019 και ώρα 0030 στους Τρούλλους της Επαρχίας Λάρνακας λόγω αλόγιστης, απερίσκεπτης ή επικίνδυνης πράξης που δεν ανάγεται σε υπαίτια αμέλεια και χωρίς πρόθεση επέφεραν τον θάνατο στον Παναγιώτη Στεφανή τέως από τους Τρούλλους δηλαδή προέτρεψαν τον πιο πάνω να καταναλώσει μεγάλη ποσότητα αλκοολούχων με αποτέλεσμα να κροκληθεί (sic) σε αυτόν οξεία αλκοολική δηλητηρίαση η οποία του προκάλεσε αναισθησία και καταστολή των αντανακλαστικών του. Ως αποτέλεσμα της κατάστασης στη οποία επήλθε προκλήθηκε σε αυτόν εμετός και στη συνέχεια εισρόφηση εμεσμάτων λόγω απουσίας αντανακλαστικής αντίδρασης, συνέπεια της οποίας προκλήθηκε σε αυτόν ασφυξία και στην συνέχεια ο θάνατος».

Είναι παραδεκτό γεγονός ότι ο θάνατος του Παναγιώτη Στεφανή επήλθε λόγω ασφυξίας εξ' εισροφήσεως εμεσμάτων συνεπεία οξείας αλκοολικής δηλητηρίασης (Κοινή Μέθη/Αλκοολική Τοξίκωση) σε αναφερόμενη κατάσταση μέθης (Τεκμήρια 2,3 και 4, τα οποία κατατέθηκαν για την αλήθεια του περιεχομένου τους).

Μια θεωρητικά επιτρεπτή πράξη όπως η κατανάλωση αλκοόλ μπορεί κάτω από περιστάσεις και τα αντικειμενικά γεγονότα εντός του πλαισίου των οποίων συμβαίνει να καταστεί επικίνδυνη. Πόσο μάλλον όταν στην παρούσα περίπτωση οι κατηγορούμενοι, κάθισαν δίπλα στον ανήλικο Παναγιώτη δίδοντας του αλκοόλ με απώτερο στόχο να δουν πόσο αλκοόλ

αντέχει να καταναλώσει. Διαδικασία που πήγε, κυριολεκτικά, μέχρι τελικής πτώσης. Η εν λόγω πρόθεσή τους συνάγεται αβίαστα όχι μόνο από τη μαρτυρία αλλά προκύπτει με ξεκάθαρη σαφήνεια και διαύγεια από τα ίδια τα γεγονότα και από τις πράξεις και ενέργειες των κατηγορουμένων 1, 2 και 4, όπως περιγράφονται πιο πάνω στις διαπιστώσεις μου και ειδικότερα στη διαπίστωση υπ' αριθμό 6. Σκοπός τους ήταν να δουν πόσο αλκοόλ αντέχει να καταναλώσει ο Παναγιώτης. Επίσης τα όσα καταγράφονται στα βίντεο με αρίθμηση 5 και 6 στο τεκμήριο 16 είναι ενδεικτικά του τι συνέβαινε. Ο κατηγορούμενος 2 έδωσε μεγάλη ποσότητα αλκοόλης στον Παναγιώτη μέσα από μπουκάλι, ο κατηγορούμενος 1 βλέπει την όλη διαδικασία και χαμογελώντας δηλώνει ότι ο Παναγιώτης είναι «νοκ άουτ», ο δε κατηγορούμενος 4 συνεχίζει και ποτίζει απευθείας στο στόμα τον Παναγιώτη με ακόμα ένα σφηνάκι με αλκοόλ. Ο σκοπός των κατηγορουμένων είχε επιτευχθεί: διαπίστωσαν πόσο ποτό ο Παναγιώτης μπορούσε να πιεί, ποτό το οποίο ο οργανισμός του, εκ του αποτελέσματος, δεν άντεξε. Είχε πλέον αρχίσει εκείνη η μη αναστρέψιμη και μοιραία πορεία που οδήγησε στο θάνατό του.

Πορεία η οποία ξεκίνησε τη στιγμή που οι κατηγορούμενοι έφτασαν στο πάρτυ ξετυλίγοντας την αλυσίδα η οποία οδήγησε στο θάνατο του Παναγιώτη. Αυτό προκύπτει αβίαστα από τη μαρτυρία ως αξιολογήθηκε. Πριν από την άφιξή τους, όπως αναφέρουν οι ΜΚ11 και ΜΚ17 όλοι διασκέδαζαν και κανείς δεν ασχολείτο με τον Παναγιώτη. Μόνο μετά την άφιξη των κατηγορουμένων τα «φώτα» στράφηκαν στον Παναγιώτη και οι κατηγορούμενοι 1,2 και 4 τον προσέγγισαν, κάθισαν δίπλα του και του έβαζαν ποτό. Θα συμφωνήσω βέβαια ότι ως η μαρτυρία οι κατηγορούμενοι επέλεξαν τον Παναγιώτη μετά που οι υπόλοιποι έλεγαν ότι ο Παναγιώτης αντέχει το ποτό και ενώ ήδη είχε καταναλώσει αλκοόλ.

Αυτό όμως δε σημαίνει ότι οι κατηγορούμενοι θα έπρεπε «να σηκώσουν το γάντι» και να καθίσουν δίπλα από τον ανήλικο Παναγιώτη για να δουν πόσο αντέχει. Η λελογισμένη ενέργεια, η αυτονόητη θα έλεγα, σίγουρα δεν ήταν να ενθαρρύνουν, να προτρέπουν και να σερβίρουν ποτό στον Παναγιώτη. Ο μέσος συνετός και ορθά παιδαγωγημένος άνθρωπος (ακόμα και αγόρι ηλικίας 17 και 18 ετών ως οι κατηγορούμενοι) σίγουρα δεν αναμένεται να καθίσει δίπλα από το συμμαθητή του και να τον ποτίζει αλκοόλ για να ελέγξει τις αντοχές του. Πόσο μάλλον όταν ο Παναγιώτης ως οι ίδιοι αναφέρουν στις ανώμοτες δηλώσεις τους, ήδη όταν πήγαν κατανάλωνε αλκοολούχα ποτά. Ακόμα και εάν ο Παναγιώτης λειτουργούσε χωρίς ορθή κρίση και επέλεξε να πίνει, σίγουρα δεν είναι αναμενόμενο και ορθό υπό αυτή τη δικαιολογία, να τον προτρέψουν και να συντείνουν στην περαιτέρω κατανάλωση. Αμελής πράξη, η οποία εμπεριέχει τον κίνδυνο δυσάρεστης εξέλιξης. Χωρίς την παρέμβαση τους ο Παναγιώτης θα συνέχιζε να πίνει ποτό με το δικό του ρυθμό και όχι με το ξέφρενο ρυθμό και τις ποσότητες που οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 επέβαλαν. Η παρέμβασή τους χωρίς καμία αμφιβολία συνέτεινε στην ιδιαίτερα αυξημένη κατανάλωση αλκοόλ από τον Παναγιώτη σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα με ολέθριο αποτέλεσμα. Σέρβιραν μεγάλο αριθμό με σφηνάκια με σκοπό να τα καταναλώσει, μεγάλο μέρος των οποίων κατανάλωσε υπό την καθοδήγηση, επίβλεψη και προς ικανοποίηση τους (ως ήδη περιγράφεται πιο πάνω).

Στην επίδικη περίπτωση η αμέλεια συνίσταται στο ότι οι ενέργειες των κατηγορουμένων ήταν σε βάρος της υγείας του Παναγιώτη. Οι κατηγορούμενοι ανέλαβαν κίνδυνο με την εξέλιξη μιας δυνητικά επικίνδυνης κατάστασης. Η πιθανότητα (possibility) να πάθει κακό ο Παναγιώτης στην προσπάθειά τους να ελέγξουν το πόσο αλκοόλ αντέχει

ήταν υφιστάμενη. Πράγματι το αποτέλεσμα ήταν η αλκοολική δηλητηρίαση του. Αυτό το αποτέλεσμα οδήγησε στην καταστολή των αντανακλαστικών του με αποτέλεσμα την εισρόφηση εμεσμάτων και στο θάνατό του από ασφυξία.

Στην υπόθεση *Ζυπιτής ν. Αστυνομίας (2003) 2 ΑΑΔ 220*, απόφαση της πλήρους ολομέλειας γίνεται εξαιρετική ανάλυση του άρθρου 210 για να καταλήξει και συμπυκνωμένα να καταγράψει πως απομονώνεται και διαπιστώνεται το επικίνδυνο ή αλόγιστο ή απερίσκεπτο μιας πράξης. Παραθέτω ενδεικτικό απόσπασμα από τη σελίδα 233:

«Η ανάληψη ευθύνης από τον εφεσείοντα να χρησιμοποιήσει το λεωφορείο για τη μεταφορά των επιβατών εγκυμονούσε άμεσο κίνδυνο για την ασφάλειά τους, κίνδυνο τον οποίο αψήφησε. Είναι αυτή του η πράξη που στοιχειοθετεί το αλόγιστο της συμπεριφοράς του. Δεν ήταν λελογισμένη ενέργεια, δηλαδή απόρροια της κοινής λογικής, να χρησιμοποιήσει, κάτω από αυτές τις συνθήκες το λεωφορείο για τη μεταφορά των επιβατών. Ταυτόχρονα, η πράξη του ήταν απερίσκεπτη, υποδηλώνουσα αδιαφορία για την ασφάλεια των επιβατών και, παράλληλα, επικίνδυνη, διότι εγκυμονούσε ορατούς κινδύνους.»

Το πιο πάνω απόσπασμα αναφέρεται και σε άλλη απόφαση της ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΙΖΙΔΗΣ κ.α. ν. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Ποινική Εφεση αρ. 145/2013, 19/12/2014* όπου λέγονται και επισημαίνονται τα εξής:

«Προκύπτει συναφώς από το περιεχόμενο και το λόγο της πιο πάνω απόφασης ότι, όταν ένας είναι ενήμερος μιας κατάστασης πραγμάτων, η οποία, αν αφεθεί να συνεχιστεί, εγκυμονεί κινδύνους

για την ασφάλεια τρίτων, και αδιαφορήσει προς τούτο, καταδεικνύεται η αλόγιστη συμπεριφορά. Περαιτέρω, είμαστε της γνώμης ότι εξάγεται το συμπέρασμα ότι η ύπαρξη γνώσης συνεπάγεται και ευθύνη υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να παραγνωρίζονται εμφανείς ή ορατοί κίνδυνοι, ιδιαιτέρως, όταν ένα πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να ενεργήσει αποτρεπτικά ή να λάβει μέτρα για εξουδετέρωση του κινδύνου. Η ερμηνεία και η κρίση των εννοιών «αλόγιστο» ή «απερίσκεπτο» μιας συμπεριφοράς αντικρίζονται με βάση την κοινή λογική. Ταυτοχρόνως, συμπεραίνουμε ότι η νομική ευθύνη σε σχέση με το αδίκημα του άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα, δεν ενυπάρχει μόνο στο πρόσωπο που βρίσκεται κοντά στο συμβάν που προκαλεί θάνατο, αλλά και στα πρόσωπα που δύνανται να θεωρηθούν ως συνεργοί, ιδιαιτέρως λόγω θέσης, αρμοδιότητας ή καθήκοντος.»

Ακριβώς παραφρασμένο το πιο πάνω απόσπασμα μπορεί να υπαχθεί και να κατατάξει και ερμηνεύσει τις πράξεις των κατηγορουμένων οι οποίοι ενθάρρυναν και άφησαν να εξελιχθεί μια κατάσταση πραγμάτων η οποία εγκυμονούσε κινδύνους, ορατούς, για την υγεία και την ασφάλεια του Παναγιώτη. Μάλιστα γνώριζαν ότι ήδη είχε καταναλώσει αλκοόλ και κάθισαν δίπλα του με στόχο να δουν πόσο αντέχει, σερβίροντας, ενθαρρύνοντας και επιβλέποντας τη λήψη αλκοόλ πράξη και απόφαση η οποία περιέχει εμφανείς κινδύνους πόσο μάλλον όταν μπορούσαν να λειτουργήσουν αποτρεπτικά, τόσο λέγοντας ότι δεν τους ενδιαφέρει να δουν πόσο αντέχει αλλά και περαιτέρω με το να απέχουν των ενεργειών τους που ακολούθησαν. Είναι απότοκο της λογικής ότι δεν είναι ορθό να επιχειρούμε να μεθύσουμε κάποιον με σκοπό να ελέγξουμε τις αντοχές του. Είναι πράξη από μόνη της επικίνδυνη και αλόγιστη, στην οποία έχουν

προβεί από κοινού και οι τρεις κατηγορούμενοι (ήτοι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4) με τις συνδυασμένες ενέργειές τους όπως αυτές έχουν εκτεθεί και καταγράφονται πιο πάνω.

Στο σύγγραμμα *Blackstone's Criminal Practice, 2016*, στην παράγραφο B.1.64, σημειώνονται τα ακόλουθα σε σχέση με την υποκειμενική υπόσταση προκειμένου να αποδειχθεί «gross negligence». Επισημαίνεται δε, ότι δεν απαιτείται συγκεκριμένη ένοχη διάνοια αλλά «gross negligence» συνίσταται στην αποτυχία να προσέξει κανείς κάτι φανερό και σημαντικό:

«Furthermore, in A-G's Ref (No2 of 1999) [2000] QB 796, the Court of Appeal held that proof of gross negligence does not require proof of any particular state of mind and does not require evidence of the accused's state of mind.»

Και ακολούθως:

«Thus the trial judge was correct in telling the jury in relation to the facts of that case (εννοεί την Mark [2004] EWCA Crim 2490, Scott Baker LJ) that 'actual foresight or perception of the risk is not prerequisite of the crime of gross negligence' and that an accused could be guilty of gross negligence simply on the basis of a complete failure to advert to what is an obvious and important matter i.e. an obvious and serious risk of death.»

Πιο κάτω στην παράγραφο B.1.65 καταγράφεται το «τεστ» προκειμένου να διαπιστωθεί τέτοια αμέλεια:

«The Court of Appeal, in Misra [2005] 1 Cr App R328, rejected the argument that gross negligence manslaughter offends against the

principle of legal certainty inherent in the ECHR, Article 7. In the Court of Appeal's view (Judge LJ at [48]):

The decision of the House of Lords in Adomanko clearly identifies the ingredients of manslaughter by gross negligence. In very brief summary, confirming Andrews v DPP [1937] AC576, the offence requires first, death resulting from a negligent breach of duty of care owed by the defendant to the deceased, second that in negligent breach of that duty, the victim was exposed by the defendant to the risk of death, and third, that the circumstances were so reprehensible as to amount to gross negligence.

His lordship reiterated later in his judgement (at [64]) that:

... the law is clear. The ingredients of the offence have been clearly defined, and the principles decided in the House of Lords in Adomako. They involved no uncertainty. The hypothetical citizen, seeking to know his position, would be advised that assuming he owed a duty of care to the deceased which he had negligently broken, and that death resulted, he would be liable to conviction for manslaughter if, on the available evidence, the jury was satisfied that his negligence was gross. A doctor would be told that grossly negligent of a patient which exposed him or her to the risk of death, and caused it, would constitute manslaughter.»

Εν ολίγοις, ό,τι προκύπτει από τα πιο πάνω αποσπάσματα είναι πως εφόσον ομιλούμε για αμέλεια δεν απαιτείται συγκεκριμένη ένοχη διάνοια. Εξετάζεται κατά πόσο ο θάνατος προήλθε από αμελή παράβαση

καθήκοντος προς το θύμα, εάν εξαιτίας αυτής της παράβασης το θύμα εκτέθηκε στον κίνδυνο θανάτου και τέλος, εάν οι περιστάσεις ξεκάθαρα οδηγούν σε συμπέρασμα αμέλειας. Στην επίδικη περίπτωση οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 είχαν κοινωνική ευθύνη αλλά και προσωπική ευθύνη ο καθένας προς τον Παναγιώτη να μην ενθαρρύνουν και προκαλέσουν την αλόγιστη κατανάλωση ποτού υπό την επιτήρησή τους. Ευθύνη που θα έπρεπε να προκύπτει απευθείας από την παιδεία, την οικογένεια, την κουλτούρα, τον πολιτισμό μας, αλλά το βασικότερο από απλό ενδιαφέρον προς το συνάνθρωπό μας ο οποίος εκτίθεται σε κίνδυνο. Μάλιστα ο σκοπός τους, που ήταν να ελέγξουν τις αντοχές του Παναγιώτη και οι πράξεις που ακολούθησαν προς επίτευξη του σκοπού τους ήταν ξεκάθαρα επικίνδυνες και αποτέλεσμα είχαν τον θάνατό του. Οι πράξεις τους ως αυτές περιγράφονται στα ευρήματά (ειδικότερα βλέπε διαπίστωση με αριθμό 6) τον εκθέσαν σε σοβαρό κίνδυνο και είχαν ως αποτέλεσμα την μεγάλη κατανάλωση αλκοόλ που έκανε ο Παναγιώτης σε σύντομο χρονικό διάστημα, η οποία οδήγησε σε αλκοολική δηλητηρίαση του και έθεσε σε λειτουργία όλες εκείνες τις διαδικασίες που τελικά επέφεραν τελικά το θάνατό του από ασφυξία λόγω εισρόφησης εμεσμάτων.

Μάλιστα είναι βέβαιο ότι οι ενέργειές τους είναι αυτές που επέφεραν το θάνατο του Παναγιώτη, μια και εάν αφαιρεθεί η παρουσία τους από το πάρτυ ουδείς θα έλεγχε τις αντοχές του Παναγιώτη στο ποτό. Η επιλογή τους να ελέγξουν πόσο ποτό αντέχει εμπεριέχει και την πιθανότητα να μην αντέξει τελικά το ποτό. Ακριβώς εδώ έγκειται ο ψηλός βαθμός αμέλειας στην πράξη τους, που να την καθιστά αλόγιστη, απερίσκεπτη και επικίνδυνη και να την εντάσσει εντός του βεληνεκούς του άρθρου 210 του Κεφ.154.

Ήταν μάλιστα οι πράξεις αυτές που επέφεραν το θάνατο του Παναγιώτη και οι οποίες πληρούν περαιτέρω και την υπόσταση του άρθρου 211 του Κεφ.154. Πολύ πρόσφατα με αναφορά στο εύρος και εμβέλεια του άρθρου αυτού το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση *Παπαεπιφανείου ν. Αστυνομίας*, Ποιν. Έφεση 16/2021, ημερομηνίας 19/10/2021 είπε τα ακόλουθα:

*«Η εμβέλεια του πιο πάνω άρθρου εξετάστηκε στην απόφαση *Νοΐου ν. Αστυνομίας* (ανωτέρω), όπου με αναφορά στη σχετική νομολογία, υποδείχθηκε ότι:*

«αιτιώδης συνάφεια υπάρχει όταν η πράξη ή παράλειψη ήταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και κοινής λογικής, ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων, το επιζήμιο αποτέλεσμα.»

Ταυτόχρονα, υποδείχθηκε ότι θα πρέπει να αποδειχθεί ότι η πράξη του κατηγορουμένου αποτελεί ενεργό και ουσιαστική αιτία του θανάτου, χωρίς όμως να απαιτείται - η πράξη - να είναι η μόνη ή η κύρια αιτία θανάτου. Το εάν ήταν ή όχι ορθά προσδεδεμένο το θύμα με ζώνη ουδόλως επηρεάζει την κατάληξη.

*Περαιτέρω, σύμφωνα με τη νομολογία, για τη θεμελίωση αιτιώδους συνάφειας αρκεί η ενέργεια ή πράξη ή παράλειψη του κατηγορουμένου να είναι μία από τις αιτίες θανάτου του θύματος, η οποία βεβαίως να μην είναι επουσιώδης. Σχετική είναι η υπόθεση *Γενικός Εισαγγελέας ν. Αντωνίου (2014) 2 ΑΑΔ 915*.*

Στην υπό κρίση υπόθεση, σύμφωνα με την ιατροδικαστική έκθεση, ο θάνατος προκλήθηκε από εσωτερική αιμορραγία προκληθείσα από ρήξη ζωτικών οργάνων. Περαιτέρω, επεξηγήθηκε από τον

Μ.Κ.12 ότι τα διαπιστωθέντα τραύματα προέκυψαν από κτυπήματα κατά τη διάρκεια του τροχαίου ατυχήματος. Επομένως, προκύπτει ότι οι τραυματισμοί που επέφεραν τον θάνατο της αποβιώσασας προήλθαν από το επίδικο τροχαίο ατύχημα για το οποίο ευθύνη είχε ο εφεσείων.»

Το πιο πάνω απόσπασμα απαντά και στα δύο βασικά επιχειρήματα του δικηγόρου των κατηγορουμένων 1 και 2 ότι, το αδίκημα δεν αποδεικνύεται εφόσον, πρώτον δεν εμπίπτει εντός της εμβέλειας του άρθρου 211 του Κεφ. 154 και, δεύτερον επειδή ουδείς δύναται να ξέρει το ποια είναι εκείνη η ποσότητα αλκοόλ η οποία ήταν μοιραία για τον Παναγιώτη με δεδομένο ότι κατανάλωνε αλκοόλ πριν φτάσουν οι κατηγορούμενοι στο πάρτυ και πως στην απουσία δυνατότητας εξαγωγής τέτοιου ευρήματος το Δικαστήριο δεν μπορεί να αποδώσει ποινική ευθύνη στους κατηγορουμένους. Ως το πιο πάνω απόσπασμα έτσι και στην επίδικη υπόθεση, εκείνο που ενδιαφέρει δεν είναι το ποια υπήρξε η ποσότητα αλκοόλης που οι κατηγορούμενοι έδωσαν στον Παναγιώτη ή εάν ο Παναγιώτης έπινε αλκοόλ πριν από την άφιξή τους και αυτό εφόσον ΔΕΝ «*απαιτείται - η πράξη - να είναι η μόνη ή η κύρια αιτία θανάτου*» (βλ. *Παπαεπιφανείου* πιο πάνω). Οι κατηγορούμενοι αποδέχτηκαν μια επικίνδυνη κατάσταση όταν ξεκίνησαν να δίνουν αλκοόλ στον Παναγιώτη με σκοπό να ελέγξουν τις αντοχές του, με ορατό το ενδεχόμενο να μην αντέξει ή να αντιδράσει άσχημα, όπως και έγινε. Υπάρχει αιτιώδης συνάφεια: η πράξη τους ήταν «*ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων, το επιζήμιο αποτέλεσμα*» (βλ. *Voicu v. Αστυνομίας, Ποιν. Έφεση 78/16, ημερ. 10/9/2018*) και εντάσσεται εντός του πεδίου του άρθρου 211 του Κεφ. 154.

Επίσης, το γεγονός ότι ο Παναγιώτης κατανάλωνε αλκοόλ από μόνος του πριν φτάσουν οι κατηγορούμενοι δεν απαλείφει την ευθύνη των κατηγορουμένων 1, 2 και 4. Μπορεί ο Παναγιώτης να κατανάλωνε αλκοόλ με τη θέλησή του, η ενεργή όμως επέμβαση των κατηγορουμένων 1,2 και 4, όπως εξηγείται αναλυτικότερα πιο πάνω, προκάλεσε την κατανάλωση μεγάλης ποσότητας αλκοόλης με τραγικό αποτέλεσμα. Αυτό που ενδιαφέρει είναι το ότι αποδεικνύεται η αμέλεια των κατηγορουμένων 1,2 και 4 και εφόσον αυτή αποδεικνύεται τότε δεν συνιστά υπεράσπιση η οποιαδήποτε ενδεχόμενη αμέλεια του Παναγιώτη (ήτοι ότι ήδη κατανάλωνε αλκοόλ).

Επί των πιο πάνω σημείων παραθέτω τα ακόλουθα απόσπασμα από το σύγγραμμα *Archbold 2018*, (η υπογράμμιση είναι δική μου):

§ 19-113

“In R v. Lamp [1967] 2 Q.B.981, 51 Cr. App. R.417, CA, the accused had pulled the trigger of a revolver in jest. The Court pointed out that this was not an unlawful act and therefore the prosecution could not establish manslaughter by proving gross negligence. Injecting another person with heroin which the defendant had unlawfully taken into his possession for that purpose, is an unlawful act and if death results the offense is manslaughter notwithstanding that the victim consented and the heroin is only one of the causes of death i.e. a cause of death outside the de minimis range R. v. Cato, 62 Cr. App. R 41, CA (ante, §19-6).”

§ 19-125

“(d) It is no defence, where the death of the deceased is shown to have been caused in part by the negligence of the defendant, that the deceased was also guilty of negligence and so contributed to his own death: R. v. Swindall and Osbourne (1846) 2 C.&K. 230; 1 Russ. Cr. 12th ed., 418;..... But evidence which in a civil case might be given to prove contributory negligence may in a criminal case be relevant to show that the death of the deceased was not due to culpable negligence of the defendant. If gross negligence is shown, then it is sufficient if it was a substantial cause of the death: see ante, §19-6”

Καταλήγοντας και προκειμένου να συνοψίσω, οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 πήγαν στο πάρτυ. Εκεί, βρήκαν τον Παναγιώτη να καταναλώνει αλκοόλ. Προκάλεσαν τους παρευρισκόμενους ότι δεν αντέχουν το αλκοόλ για να πάρουν απάντηση ότι το ποτό που αντέχει ο Παναγιώτης δεν το αντέχει κανείς άλλος. Οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 κάθισαν τότε δίπλα στον Παναγιώτη και άρχισαν να του σερβίρουν αλκοόλ, να επιβλέπουν, να ενθαρρύνουν, την κατανάλωση, να τον προτρέπουν να καταναλώσει, ακόμα και να τον ποτίζουν απευθείας οι ίδιοι αλκοόλ, με σκοπό να διαπιστώσουν τις αντοχές τους. Ο Παναγιώτης δεν άντεξε. Το καθήκον τους και η ευθύνη τους σίγουρα δεν ήταν ενθαρρύνουν τον Παναγιώτη να πιεί μεγάλες ποσότητες αλκοόλης. Αυτό στο πλαίσιο της κοινωνικής ευθύνης, αλλά και της ατομικής ευθύνης του καθενός μας, όπως πιο πάνω εξηγώ. Όταν βλέπουμε ένα συνάνθρωπό μας σε μια δυνητικά επικίνδυνη για τον ίδιο κατάσταση, είναι αυτονόητο, πιστεύω, ότι δεν προβαίνουμε σε ενέργειες οι οποίες επιτείνουν την επικινδυνότητα της κατάστασης (όπως στην επίδικη περίπτωση ο έλεγχος της αντοχής του στο αλκοόλ) αλλά εάν δεν επιλέξουμε να λειτουργήσουμε προς όφελος και για την

ασφάλειά του, τουλάχιστον απέχουμε από το να εξελίξουμε την επικίνδυνη κατάσταση στην οποία ευρίσκεται, διαφορετικά, όπως και στην επίδικη περίπτωση, οι ενέργειές μας είναι επικίνδυνες, απερίσκεπτες και αλόγιστες.

Τα όσα αναφέρω πιο πάνω αφορούν τους κατηγορούμενους 1, 2 και 4. Σε σχέση με τον κατηγορούμενο 3 η μαρτυρία που έχει δοθεί δεν τον συσχετίζει με τα όσα διαλαμβάνονταν στο γκαράζ, παραπέμπω σχετικά στα όσα αναφέρονται στα ευρήματά μου και κυρίως στο σημείο με αριθμό 9.

Από τα όσα έχω αναλύσει πιο πάνω και έχω προσπαθήσει να εξηγήσω, κρίνω ότι η κατηγορούσα αρχή έχει πετύχει στο καθήκον της να αποδείξει την υπόθεσή της πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας εναντίον των κατηγορουμένων 1, 2 και 4. Οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 4 κρίνονται ένοχοι στην κατηγορία που αντιμετωπίζουν.

Σε σχέση με τον κατηγορούμενο 3, για τους λόγους που αναφέρω η μαρτυρία που έχει προσφερθεί από τους μάρτυρες κατηγορίας δεν επαρκεί προκειμένου να εντάξει τις πράξεις του εντός του βεληνεκούς του άρθρου 210 του Κεφ.154 έτσι ώστε η κατηγορία να αποδεικνύεται πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Ο κατηγορούμενος 3 αθώνεται και απαλλάσσεται στην κατηγορία που αντιμετωπίζει.

Καταλήγοντας, δεν θα μπορούσα να μην επισημάνω και να μην υποδείξω, έστω και χωρίς περαιτέρω σχολιασμό (εφόσον ο οποιοσδήποτε σχολιασμός θα ήταν εκτός δικαιοδοτικού πλαισίου και καθηκόντων ενός Δικαστή) τα ακόλουθα δύο:

1. το γεγονός ότι γινότανε πάρτυ ανηλίκων χωρίς επίβλεψη από ενήλικα όπου προσφέρθηκε και υπήρξε κατανάλωση μεγάλων ποσοτήτων αλκοόλης σε ανηλίκους, και τέλος,
2. το γεγονός ότι, όπως επίσης προκύπτει από το οπτικοακουστικό υλικό, οι υπόλοιποι παρόντες στο πάρτυ «φίλοι» του Παναγιώτη (συμπεριλαμβανομένου και του κατηγορουμένου 3), επέτρεψαν να περάσει τις τελευταίες στιγμές τις ζωής του μόνος και χωρίς κανένα σεβασμό της αξιοπρέπειας και προσωπικότητάς του και αυτό, στο πλαίσιο της κενής και ανούσιας διασκέδασής τους, χειροκροτώντας, επικρίνοντας, ενθαρρύνοντας τους κατηγορούμενους 1, 2 και 4 να ελέγξουν τις αντοχές του Παναγιώτη στο αλκοόλ, χωρίς να επέμβουν προς προστασία του προς αποτροπή του κινδύνου ενώπιον του οποίου ευρισκόταν. Έβλεπαν μια επικίνδυνη κατάσταση να κορυφώνεται και ουδείς επενέβη ενεργά για να βοηθήσει τον άτυχο Παναγιώτη.

Τα πιο πάνω τα επισημαίνω και μόνο, εφόσον σαφέστατα το Δικαστήριο δεν είναι διωκτική αρχή και εξετάζει την ενδεχόμενη ποινική ευθύνη μόνο αυτών που οι αρμόδιες διωκτικές αρχές επιλέγουν να θέσουν ενώπιόν του.

.....
(Υπ.)Δ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ

